

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางพาร่า สุไลมาน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
กันยายน 2547

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

นางพาร่า สุไลมาน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
นางพาร่า สุไลมาน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
กันยายน 2547

ฟาร่า สุไลมาน. (2547). *กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ.*

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 3 วัน 2 คืน ระหว่างปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ณ ทรรศน์เจริญ กรีนแลนด์ หนองจอก กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ (1.) คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (2.) แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง (3.) แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (4.) แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม (5.) แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับดี หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางไปสู่ระดับดี หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. เกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน
4. ผู้เรียนมีความพอใจในระดับปานกลางถึงมากต่อเกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ENGLISH CAMP : COMMUNICATIVE GAMES AND ACTIVITIES FOR PROMOTING
MATAYOMSUKSA 2 STUDENTS' LISTENING-SPEAKING ABILITIES

AN ABSTRACT
BY
FARAH SALAIMAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakarinwirot University
September 2004

Farah Sulaiman. (2004). *English Camp : Communicative Games and Activities for Promoting Matayomsuksa 2 Students' Listening-Speaking Abilities*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University. Project Advisor : Tuenjai Chalermkit.

The purpose of this study is to promote Matayomsuksa 2 students' listening-speaking abilities through attending English Camp.

The subjects were 30 Matayomsuksa 2 students of Santichon Islamic School who joined the camp with the permission from their parents. The camp was held for 3 days and 2 nights during the end of the first semester of the 2003 academic year at Trab-Jaroen Greenland Bangkok.

The instruments used were (1.) a camp's manual (2.) a questionnaire on English listening-speaking abilities (3.) a questionnaire on students' attitudes toward English study (4.) an activity observation form (5.) a questionnaire on students' opinions of camp activities. The data were analyzed by using mean scores.

The results of the study revealed that

1. Students' abilities in listening-speaking English increased after joining the English camp.
2. Students had positive attitudes toward English study after participating in the English camp.
3. Games and activities utilized in the English Camp were of high efficiency in developing students' listening-speaking abilities.
4. Students were satisfied with the games and activities used in the English Camp.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพา เทพอัศวพงศ์)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)

วันที่ เดือน กันยายน พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ที่คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ และเป็นกำลังใจ ตลอดระยะเวลาในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ โดยเริ่มจากอาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ทุ่มเทเวลาในการให้คำแนะนำ คอยตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จึงขอขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์เป็นอย่างสูง มา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลย์ชล และอาจารย์นงเยาว์ กอสนาน ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่คอยให้ความรัก ให้กำลังใจ และดูแล เสมอมา

ขอขอบคุณ สามี ที่คอยเข้าใจ ช่วยเหลือ และเป็นแรงใจ ในการจัดทำสารนิพนธ์ให้เสร็จลุล่วงไปด้วยดี

พาร่า สุไลมาน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ที่มาของการวิจัย.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	6
ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ.....	6
จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ.....	6
ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ.....	7
ลักษณะและรูปแบบของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	20
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
ระยะเวลาในการทดลอง.....	22
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง.....	23
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	23
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	27
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	29

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	49
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก. คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ	65
ภาคผนวก ข. แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	97
แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มี ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	99
แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม.....	100
แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	103
ภาคผนวก ค. ตัวอย่างแบบสอบถามปัญหาและความต้องการของนักเรียน.....	108
สรุปปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถาม....	109
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	110

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการประเมินตนเองของกลุ่มตัวอย่างในด้านความสามารถ ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ.....	32
2 ผลการประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประเมินโดยพี่เลี้ยง.....	34
3 ผลการเปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	38
4 ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมแต่ละประเภท.....	41
5 ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมแต่ละกิจกรรม.....	43
6 ระดับความพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ.....	46
7 ประเภทและรายชื่อของกิจกรรมและเกมทางภาษา.....	66

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การเปรียบเทียบการประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างที่ประเมินโดยกลุ่มตัวอย่างและพี่เลี้ยง.....	36
2 การเปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ.....	39
3 การแสดงค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมแต่ละประเภท ในค่ายภาษาอังกฤษ.....	42

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาของการวิจัย

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้นไม่ว่าทางด้านการศึกษาหรือด้านการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะในวงการการศึกษาของไทยแล้ว ได้มีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่เสมอ และหนึ่งในปัญหาที่นักเรียนไทยในระดับมัธยมศึกษากำลังประสบก็คือ นักเรียนจำนวนไม่น้อยขาดประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะด้านทักษะการฟัง-พูด ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มักได้รับการฝึกฝนให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญทางด้านกฎไวยากรณ์หรือหลักเกณฑ์ทางภาษามากกว่าการฝึกฝนให้ฟังและพูดในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของศศิลักษณ์ เกตุจรัส (2543 : 60) ที่ว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมักมุ่งเน้นเฉพาะรูปแบบของภาษาโดยนักเรียนขาดการฝึกฝนการใช้ภาษาที่เรียนมา อีกทั้ง

ครูยังใช้ภาษาไทยในห้องเรียนเกือบตลอดเวลา ทำให้นักเรียนขาดประสบการณ์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จากเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้นักเรียนไทยไม่สามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้เท่าที่ควร

โรงเรียนอิสลามสันติชน เป็นโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดการเรียนการสอนภาคสามัญควบคู่กับภาคศาสนา โดยยึดตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2535 ด้วยเหตุนี้ในแต่ละวันนักเรียนจะต้องเรียนหลายวิชามากทั้งทางด้านวิชาสามัญและศาสนา เป็นจำนวนวันละ 10 คาบ จึงทำให้นักเรียนเกิดอาการเหนื่อยล้า ปัญหาที่พบคือผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ รวมทั้งนักเรียนยังไม่สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างที่ควรจะเป็น โดยเฉพาะทักษะการฟัง-พูด ยังอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนา ผู้วิจัยได้เข้ามาเป็นครูพิเศษสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมของโรงเรียนแห่งนี้ จึงมีโอกาสดูเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้ผลออกมาว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพราะรู้สึกว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อ เครียด ไม่สนุก และเน้นการท่องจำศัพท์ หรือไวยากรณ์ มากกว่าให้ทำกิจกรรมสนุก ๆ จึงส่งผลให้นักเรียนไม่สนใจเรียน และมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้นักเรียนยังเสนอแนะให้ผู้วิจัยนำกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุก น่าสนใจ มาใช้ในห้องเรียนด้วย

จากปัญหาข้างต้นสรุปได้ว่า นักเรียนในโรงเรียนอิสลามสันติชนยังไม่สามารถพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการฟัง – การพูดได้เท่าที่ควร เนื่องจาก

นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน รวมทั้งไม่มีกิจกรรมเพื่อฝึกฝนให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์จริง ซึ่งหากพิจารณาแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) แล้ว จะเห็นได้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ทางด้านกฎเกณฑ์ทางภาษาเท่านั้น แต่จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยผ่านการทำกิจกรรมที่สนุกสนาน มีชีวิตชีวา และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและมีความคิดสร้างสรรค์ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (สายฝน ทรงเสียงไชย 2544 : 11) ซึ่งตรงกับ วิลกินส์ (Wilkins. 1972 : 170) ที่ได้กล่าวว่า การช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนโดยอาศัยกิจกรรมต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและจากหลักการดังกล่าวจึงมีผู้คิดค้นและนำเสนอวิธีการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษออกมาหลายวิธี เช่น การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นภาระงาน (Task-based Learning) การสอนโดยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน และค่ายภาษาอังกฤษ

การจัดค่ายภาษาอังกฤษ (English Camp) เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การสอน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนาน เช่น การใช้เกมต่าง ๆ เพลง หรือบทบาทสมมุติ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้สามารถจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว (เด็อนใจ แก้วโอภาส. 2524 : 63 และเฉลียวศรี พิบูลชล. 2535 : 30) เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์. (2543 : 2-4) เห็นว่า เกมทางภาษานั้น นอกจากจะสร้างความสนุกสนานแล้วยังสร้างประสบการณ์การใช้ภาษา การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และความกล้าที่จะแสดงออกโดยการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนได้ด้วย นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ศิริพันธ์ โรจนุตมะ (2541 : 65) และศิริยา คณิรวานนท์ (2541 : 77-78) พบว่าเกมภาษาและกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และสามารถทำให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริง ตลอดจนเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ค่ายภาษาอังกฤษยังสร้างความสนุกสนาน แรงจูงใจ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นด้วย

จากความสำคัญและผลดีของค่ายภาษาอังกฤษที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเน้นทักษะการฟัง – พูด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนอิสลามสันติชน ด้วยการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งน่าจะเป็น

การส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง
ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย เป็นกันเอง โดยใช้เกมและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะพัฒนาความสามารถทางด้าน
การฟัง – พูดภาษาอังกฤษและก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีตลอดจนแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ
ผู้เรียนอีกด้วย

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนอิสลามสันติชน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วม
กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเกมภาษาและกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษที่มีผลต่อ
การพัฒนาความสามารถทางด้านการฟัง – พูด
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อเกมภาษาและกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษและ
สร้างเสริมเจตคติของผู้เรียน และจะเป็นแนวทางสำหรับครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน
การสร้างกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน
รวมทั้งผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยที่สนใจจะศึกษาค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับการ
การจัดค่ายภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลาม
สันติชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 160 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลาม
สันติชน กรุงเทพมหานคร ทั้งนักเรียนชายและหญิง จำนวน 30 คน ประกอบด้วยนักเรียนชายจำนวน 8
คน และนักเรียนหญิงจำนวน 22 คน ซึ่งได้มาจากการเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรม
ค่ายภาษาอังกฤษและได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 3 วัน 2 คืน ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2546 ณ ทรัพย์เจริญ กรีนแลนด์ หนองจอก กรุงเทพมหานคร

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาทางภาษาของกิจกรรมที่ใช้ได้ยึดตามหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
พ.ศ. 2544 ช่วงชั้นที่ 3 ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลและแสดงความรู้สึกนึกคิด โดยใช้น้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม กิจกรรมที่ใช้จะเป็น
กิจกรรมที่กระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ โดยเน้นที่
กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมกลุ่มใหญ่และกิจกรรมรวม ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ จะแบ่งเป็น 6 ประเภท ดังนี้

- 1.1 กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย
- 1.2 กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง
- 1.3 กิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง - พูด
- 1.4 กิจกรรมทักษะสัมพันธ์
- 1.5 กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
- 1.6 กิจกรรมสอดแทรก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ค่ายภาษาอังกฤษ(English Camp) หมายถึง ค่ายที่มีการจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาส
ประสบการณ์ในการเรียนรู้และฝึกฝนภาษาอังกฤษในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย รวมทั้งการใช้ชีวิตร่วมกัน
เป็นกลุ่มนอกห้องเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
ตามระดับความรู้ที่เรียนมา และฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ซึ่งมีครู และพี่เลี้ยง
เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมและคอยให้ความช่วยเหลือขณะร่วมกิจกรรม กิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษจะเป็น
กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกมฝึกภาษา การแสดงบทบาทสมมติและการร้องเพลง เป็นต้น

2. ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ
ความหมายของคำพูดที่วิทยากรพี่เลี้ยงหรือเพื่อนในกลุ่มสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ และสามารถ

ตอบสนองโดยการแสดงออกเป็นการกระทำหรือคำพูดโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
รวมทั้งกริยา

ทำทางได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและคล่องแคล่ว เช่น การปฏิบัติตามคำสั่ง และการสนทนาโต้ตอบ ทั้งนี้
วัดได้จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาแนวทางสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
 - 1.1 ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ
 - 1.2 จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ
 - 1.3 ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ
 - 1.4 ลักษณะของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ความหมายของการฟัง
 - 2.2 ความสำคัญของการฟัง
 - 2.3 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
 - 2.4 การประเมินทักษะการฟัง
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.1 ความหมายของการพูด
 - 3.2 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูด
 - 3.3 การประเมินทักษะการพูด
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 4.1 ความหมายของเจตคติ
 - 4.2 เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (English Camp)

1.1 ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

เจดีย์วศรี พิบูลชล (2535 : 30) ได้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษโดยสรุปไว้ว่า ค่ายฝึกภาษา หมายถึง ค่ายที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมทางภาษา โดยครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (พูด) น้อยที่สุด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด และใช้อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมทางภาษาน้อยที่สุด หรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลย ทั้งนี้เพื่อความสะดวก เนื่องจากการเรียนนอกสถานที่

ศิริยา ตระกูลสุ (2541 : 7) กล่าวว่า ค่ายภาษาอังกฤษ หมายถึง ค่ายที่เป็นแหล่งสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ ที่เน้นการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ภาษา นอกเหนือจากการเรียนในบรรยากาศเดิมของห้องเรียน โดยนำภาษาอังกฤษมาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร อันเป็นการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน รวมทั้งผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะ ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาทางจิตใจและสังคมของผู้เรียน

ศิริยา คณิรวานนท์ (2541 : 10) ได้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษว่า ค่ายภาษาอังกฤษ หมายถึง ค่ายที่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการใช้ชีวิตร่วมกันเป็นกลุ่ม ในการฝึกภาษา นอกห้องเรียน โดยมีผู้ผ่านการอบรมหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมและคอยให้ความช่วยเหลือขณะร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารของผู้เรียนโดยกิจกรรมจะเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนานนอกห้องเรียน

นอกจากนี้ รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544 : 19) ได้สรุปไว้ว่า ค่ายภาษาอังกฤษ หมายถึง ค่ายที่มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึก และมีประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้กิจกรรมทางภาษาและเกมต่าง ๆ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนานนอกห้องเรียน

ดังนั้น สรุปความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ ได้ว่า ค่ายภาษาอังกฤษ คือ ค่ายที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ตรงทางการใช้ภาษา โดยผ่านการทำกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนานและผ่อนคลาย นอกห้องเรียน โดยมีครูหรือผู้เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือในขณะทำกิจกรรม

1.2 จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

เจดีย์วศรี พิบูลชล (2535 : 30) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษไว้ว่า

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันเป็นการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นนอกห้องเรียน

2. เพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (fluency) กล่าวคือ ในขณะที่ผู้เรียนสนุกในการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้เรียนได้ใช้ภาษาไปในเวลาเดียวกัน การใช้ภาษาในระหว่างการทำกิจกรรมนี้เป็นการเรียนภาษาโดยผู้เรียนไม่รู้ตัว ซึ่งนับเป็นการเพิ่มพูนความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

3. เพื่อความสนุกสนานในรูปแบบการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง (2544 : 20) ได้เสนอจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง
2. เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
3. เพื่อสร้างความสนุกสนานพร้อมกับการเรียนภาษาโดยใช้กิจกรรม หรือเกมทางภาษา ให้แก่ผู้เรียน

4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น
5. เพื่อให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนรู้ จากการเรียนในห้องเรียน เป็นการเรียนนอกห้องเรียน

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ คือ เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน โดยผ่านการทำกิจกรรมที่สนุกสนาน ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ฝึกการใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วย

1.3 ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540 : 16) ได้แบ่งประเภทของค่ายออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่ายกลางวัน หมายถึง ค่ายที่อยู่เฉพาะในเวลากลางวัน เหมาะสำหรับชาวค่ายที่ไม่สะดวกในการพักแรมค้างคืน โดยชาวค่ายจะมาร่วมกิจกรรมในตอนเช้าและแยกย้ายกลับบ้านเมื่อตกเย็น

2. ค่ายค้างคืน หมายถึง ค่ายพักแรมที่อยู่ค้างคืน อาจเป็นคืนเดียวหรือหลายคืนก็ได้ ในการจัดค่ายทั้งค่ายกลางวันและค่ายค้างคืน ควรคำนึงถึงความเหมาะสมของสถานที่ในการจัดค่าย ดังที่เฉลียวศรี พิบูลชล (2535 : 31) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการเลือกสถานที่ในการจัดค่ายกิจกรรมฝึกภาษาไว้ดังนี้

1. มีเนื้อที่กว้างขวาง และเป็นทีโล่ง สามารถใช้จัดกิจกรรมกับเด็กจำนวนมาก ๆ ได้
2. มีบรรยากาศดี และมีความเป็นส่วนตัว ห่างไกลจากสิ่งรบกวน
3. มีความปลอดภัย
4. มีความสะดวกสบาย และมีบริการต่าง ๆ เช่น ห้องอาหาร หรือห้องโถง
5. ไม่อยู่ไกลเกินไปที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากในการเดินทาง
6. สามารถใช้สถานที่เป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมได้

ดังนั้นในการจัดค่ายภาษาอังกฤษสามารถเลือกจัดได้ทั้งค่ายกลางวัน และค่ายค้างคืน ผู้จัดควรเลือกสถานที่ที่กว้างขวาง ปลอดภัย เป็นส่วนตัว มีบรรยากาศดี สะดวกสบาย และเหมาะกับการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ไม่ควรอยู่ไกลเกินไปเนื่องจากจะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาก

1.4 ลักษณะและรูปแบบของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้นำเสนอลักษณะและรูปแบบของกิจกรรมที่จะใช้ในค่ายภาษาอังกฤษไว้หลากหลาย ดังนี้

เฉลิมวศรี พิบุลชล (2535 : 30) ได้แนะนำลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ยากต่อการจัดในห้องเรียน เช่นกิจกรรมที่ต้องใช้สถานที่หรือต้องใช้เสียงซึ่งหากจัดในเวลาเรียนปกติ อาจรบกวนต่อห้องข้างเคียง
2. เป็นกิจกรรมที่เน้นการฝึกความคล่องในการใช้ภาษา โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา(Use)อย่างอิสระโดยอาศัยรูปประโยค หรือคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว ซึ่งนับเป็นการเสริมแรง (Reinforcement) หรือการทบทวน (Revision) ในสิ่งที่เรียนมา
3. เป็นกิจกรรมที่ครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (พูด) น้อยที่สุด และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด
4. เป็นกิจกรรมที่ใช้อุปกรณ์น้อยที่สุด หรือไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์เลย เพื่อความสะดวกเนื่องจากเป็นการเรียนนอกสถานที่
5. เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน หรือกล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ซ่อนในรูปแบบของกิจกรรมที่สนุกสนาน เช่น เกม
6. เป็นกิจกรรมที่พยายามใช้ประโยชน์จากสถานที่ให้ได้มากที่สุด

นอกจากนี้ เฉลิมวศรี พิบุลชล (2535 : 30) ยังกล่าวว่า รูปแบบในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากสถานที่ เพื่อฝึกให้นักเรียนเป็นคนช่างสังเกต
2. กิจกรรมแรก ๆ ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้คุ้นเคยใกล้ชิดกัน (Ice-breaking Activity) เพราะนักเรียนอาจมาจากต่างห้องกันและยังไม่คุ้นเคยกัน
3. กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ลุก นั่ง เดิน ทำกิจกรรมสลับกับกิจกรรมที่นั่งตลอดเวลา
4. ควรนำกิจกรรมที่นักเรียนสนใจมาให้นักเรียนฝึก เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งอาจให้วีดิทัศน์ หรือครูเป็นผู้นำฝึก โดยครูจะต้องใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ในการออกคำสั่งซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกภายในตัว อีกทั้งเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการใช้ภาษาตลอดวัน

5. ควรนำวีดิทัศน์ชุดการสอนภาษาอังกฤษ หรือการ์ตูนที่มีการอัดเสียงในฟิล์มเป็นภาษาอังกฤษซึ่งสามารถหาซื้อได้ในท้องตลาด มาเปิดให้นักเรียนได้ดู โดยจัดให้มีกิจกรรมระหว่างการประชุม เช่น ถามเพื่อสร้างความสนใจหรือเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ หรือครุฑนำมาเปิดช่องหลังรับประทานอาหารเย็น เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจและเพิ่มพูนประสบการณ์การฟังภาษาอังกฤษภายในตัวด้วย

6. กิจกรรมในช่วงกลางคืน นอกเหนือจากการจัดภาพยนตร์ต่าง ๆ ให้ชมแล้ว ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ โดยให้นักเรียนจัดกิจกรรมเอง เช่น การแสดงละคร หรือ บทบาทสมมติ

ซึ่งสอดคล้องกับประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540 : 26-28) ที่กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมในคำยภาษาอังฤษไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมทั้งในร่ม และกลางแจ้ง และเป็นกิจกรรมทั้งประเภทเดี่ยวและกลุ่มที่ทุกคนสามารถเข้าร่วมได้
2. เป็นกิจกรรมที่ชาวค่ายมีโอกาสปฏิสัมพันธ์ และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มฝึกการเป็นผู้นำผู้ตาม
3. มีการจัดเวลาในการเล่น การทำงาน และการพักผ่อนที่เหมาะสม ได้สัดส่วนพอเหมาะ
4. เป็นกิจกรรมที่เนื้อหาของการศึกษา มีการปลูกฝังพฤติกรรมและบุคลิกภาพการเล่นที่สมดุลกัน
5. เป็นกิจกรรมที่คำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยของชาวค่าย ไม่ควรเป็นกิจกรรมที่หนักเกินไป ควรให้ชาวค่ายมีโอกาสพักผ่อน
6. กิจกรรมต้องเหมาะสมกับเพศ วัย ความต้องการ และความสนใจของชาวค่าย
7. กิจกรรมที่เน้นความประหยัด และสามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้
8. กิจกรรมควรเกิดจากการร่วมมือ วางแผน และจัดเตรียมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ศิริยา คณิทรานนท์ (2541 : 22-23) ได้แบ่งกิจกรรมในคำยภาษาอังกฤษออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ
 - 1.1 กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมุ่งฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย
 - 1.2 กิจกรรมด้านนันทนาการ เช่น การออกกำลังกาย การร้องเพลงที่มีท่าทางประกอบการชมวีดิทัศน์ การเล่นเกมของไฟ และการประกวดต่าง ๆ

2. แบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม สามารถแบ่งเป็น 7 ประเภทคือ

2.1 กิจกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity) เป็นกิจกรรมที่จัดในช่วงต้น ๆ ของกิจกรรมในวันแรก เพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากต่างห้องเรียนสร้างความคุ้นเคยกัน และช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

2.2 กิจกรรมเพื่อฝึกทบทวนคำศัพท์ (Word Games) เป็นกิจกรรมฝึกคำศัพท์โดยคิดและพูดคำศัพท์หรือประโยคที่มีคำศัพท์ และสร้างคำศัพท์โดยเรียงบัตร์ตัวอักษรตามคำที่กำหนดให้ เป็นกิจกรรมทบทวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้มาแล้วอย่างสนุกสนาน

2.3 กิจกรรมเพื่อฝึกโครงสร้างภาษา (Structure Games) เป็นกิจกรรมที่ฝึกสร้างประโยคหรือพูดประโยคที่ถูกต้อง เช่น ให้ผู้เรียนแต่งประโยคได้ถูกต้องตาม Tense ที่กำหนดให้

2.4 กิจกรรมการใช้ทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนในเวลาเดียวกัน

2.5 กิจกรรมที่ใช้สถานที่กลางแจ้ง (Out of Classroom Activities) เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากสถานที่ร่วมในการจัดกิจกรรมที่ต้องการเนื้อที่กว้าง ๆ ซึ่งไม่สามารถจัดในห้องเรียนหรืออาคารได้

2.6 กิจกรรมสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (Communication Games) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือมีการแก้ปัญหาร่วมกัน โดยที่คนใดคนหนึ่งรู้ข้อมูลบางอย่างในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่รู้และต้องการสื่อสารโดยการสนทนากันเพื่อให้ได้ข้อมูลนั้น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน

2.7 กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งการทำท่าทางการแสดงตามบทบาท และการแสดงทางการพูด ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสอนทักษะการฟัง – พูดภาษา อีกทั้งยังให้ผู้เรียนได้คิดเพื่อหาคำตอบโต้ตอบในการพูดคุยสนทนา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในการนำภาษาที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริง

เจ็ลยวศรี พิบุลชล (2535 : 31) ได้กล่าวถึงการช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วในค่ายภาษาอังกฤษว่า นักเรียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในขณะที่ทำกิจกรรมแต่วิทยากรสามารถกำหนดเวลาให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้ เช่น ช่วงเวลาพัก หรือหลังจากเสร็จสิ้นจากการทำกิจกรรม รวมทั้งควรคำนึงถึงระดับชั้นและความรู้ของนักเรียนด้วย วิทยากรและครูพี่เลี้ยงจะต้องเคร่งครัดต่อกฎที่วางไว้ อาจมีการกำหนดโทษ เช่น เรียกปรับ หากมีการฝ่าฝืน นอกจากนี้หากนักเรียนพูดผิด วิทยากรและครูพี่เลี้ยงจะต้องไม่แก้ภาษาเหมือนในห้องเรียน อาจทบทวนสิ่งที่ได้ตอบหรือพูดมาโดยใช้ประโยคที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง (2544 : 43) ยังได้เสนอว่า วิทยากรควรกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด โดยการใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนตลอดเวลาในการทำกิจกรรม และเมื่อนักเรียนพูดผิดจะไม่ตำหนิหรือพยายามแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระในการใช้ภาษามากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บราวน์ (Brown. 2001 : 269) ที่ว่า ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่อบอุ่น เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทางการใช้ภาษา

มาเลย์ และดัฟฟ์ (Maley and Duff. 1986 : 32) ได้แบ่งกิจกรรมทางภาษาออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย
2. กิจกรรมฝึกการสังเกต
3. กิจกรรมแปลความ
4. กิจกรรมสร้างสรรค์และประดิษฐ์
5. กิจกรรมคำศัพท์
6. กิจกรรมแก้ไขปัญหา
7. กิจกรรมบทกวีและเพลง

นอกจากนี้ ยังมีเกมฝึกภาษา (Language Games) ซึ่ง เบิร์น (Byrne. 1990 : 100) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมทางภาษาประเภทหนึ่งที่มีกจัดขึ้นในค่ายภาษาอังกฤษ เพราะเกมฝึกภาษาสามารถช่วยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนจะสนใจกับการเล่นเกมที่สนุกสนานจนไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังฝึกใช้ภาษาอยู่ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถและเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมากขึ้น

เบิร์น (Byrne. 1990 : 101) ได้แบ่งประเภทของเกมฝึกภาษาออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เกมเติมข้อมูล (Information Gap) คือเกมที่ฝ่ายหนึ่งมีข้อมูลที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่รู้ ฝ่ายที่ไม่รู้ข้อมูลจะต้องถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ขาดหายไป เช่น เกมอธิบายและวาดรูป เกมหาความแตกต่าง เป็นต้น

2. เกมเติมความคิดเห็น (Opinion Gap) คือเกมที่ฝ่ายหนึ่งต้องชักจูงให้อีกฝ่ายหนึ่งเห็นด้วยกับความคิดของตน

ไรท์, แบทเทอร์ริจ และบัคบาย (Wright, Betteridge and Buckby. 1994: content) ได้แบ่งเกมฝึกภาษาออกเป็น 13 ประเภท ดังนี้

1. เกมรูปภาพ (Picture Games)
2. เกมจิตวิทยา (Psychology Games)
3. เกมอัศจรรย์ (Magic Games)
4. เกมส่งเสริมการทำงานร่วมกัน (Caring and Sharing Games)

5. เกมใช้บัตร (Card and Board Games)
6. เกมเกี่ยวกับเสียง (Sound Games)
7. เกมเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง (Story Games)
8. เกมเกี่ยวกับคำศัพท์ (Word Games)
9. เกมถูก-ผิด (True/False Games)
10. เกมความจำ (Memory Games)
11. เกมการถามตอบ (Question and Answer Games)
12. เกมการเดา (Guessing and Speculating Games)
13. เกมเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Games)

นอกจากนี้ เบิร์น (Byrne. 1990 : 105-106) ยังได้เสนอวิธีการนำเกมมาใช้ในการฝึกภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. คัดเลือกเกมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน โดยไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียดจนเกินไป
2. อธิบายวิธีการเล่นเกมอย่างละเอียด ชัดเจน โดยอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนได้ถ้าจำเป็น
3. ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการเล่นเกมนอกห้องเรียนก่อนลงสนามแข่งขัน โดยเฉพาะเกมที่ไม่เคยเล่นมาก่อน
4. สังเกตผู้เรียนในขณะที่เล่นเกม ให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษา โดยครูพร้อมที่จะให้

คำปรึกษา

5. ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนหลังจากเสร็จสิ้นการเล่นเกม โดยอาศัยข้อมูลจากการสังเกต
6. บันทึกสิ่งที่ได้จากการนำเกมมาใช้

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษนั้นมีหลากหลายประเภท สามารถแบ่งได้ตามลักษณะของกิจกรรม เช่น กิจกรรมด้านวิชาการ หรือกิจกรรมด้านนันทนาการ และแบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม เช่น กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย กิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นต้น โดยรูปแบบของกิจกรรมที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้ผสมผสานแนวกิจกรรมของ มาเลย์ และดัฟฟ์ (Maley and Duff. 1986 : 32) และของไรท์, เบตเทอร์ริดจ์ และบัคบาย (Wright, Betteridge and Buckby. 1994 : content) รวมทั้งได้คัดเลือกกิจกรรมโดยดัดแปลงจากกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จในค่ายภาษาอังกฤษของรัตนารักษ์ โพธิ์ทอง ศิริยา คณิรวรรณห์ และ ศิริพันธ์ ใจนุตมะ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 ความหมายของการฟัง

แครชเชนและเทอเรล (Krashen and Terrell. 1983 : 79-98) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง การให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) ที่มีความหมายต่อผู้ฟัง ผู้สอนไม่ควรบีบบังคับให้ผู้เรียนพูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมายจนกว่าผู้เรียนจะมีโอกาสรับรู้หรือเข้าใจภาษาพอสมควร

สายฝน ทรงเสียงไชย (2544 : 15) ได้สรุปความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังคือปัจจัยป้อนเข้าเมื่อผู้ฟังเข้าใจก็จะสามารถแสดงออกทางคำพูดได้ ประสิทธิภาพของการฟังนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง ผู้ฟังจะต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียง ตีความ และประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง เพื่อจะได้เข้าใจความหมายของผู้พูดอย่างชัดเจน

โรสท์ (Rost. 1991 : 3-4) กล่าวว่า การฟังที่ประสบผลสำเร็จ ผู้ฟังจะต้องอาศัยทักษะ 3 ทักษะดังต่อไปนี้

1. ทักษะในการรับสาร (Perception Skills) คือ ความสามารถในการแยกแยะเสียงที่ได้ยินออกมาเป็นคำ
2. ทักษะในการวิเคราะห์ความ (Analysis Skills) คือ ความสามารถในการแยกแยะรูปแบบไวยากรณ์ของเสียงที่ได้ยิน
3. ทักษะในการสังเคราะห์ความ (Synthesis) คือ ความสามารถในการเชื่อมต่อระหว่างความหมายในตัวภาษากับ น้ำเสียง และท่าทางของผู้พูด โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง

สรุปได้ว่า การฟัง คือปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายต่อผู้ฟัง โดยผู้ฟังจะต้องอาศัยทักษะในการรับสาร วิเคราะห์สาร และตีความสาร เพื่อให้เข้าใจความหมายผู้พูดอย่างชัดเจน

2.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537 : 159) ให้ความสำคัญกับทักษะการฟังไว้ว่า การฟังนับเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงสามารถพูดได้ตอบ อ่าน หรือเขียนได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ต่อไป

บราวน์ (Brown. 2001 : 247) ได้กล่าวไว้ว่า การฟังเป็นส่วนประกอบหลักของการเรียนรู้ภาษา นักภาษาศาสตร์ได้มีการนำเสนอวิธีการหลากหลายเพื่อฝึกความสามารถในการฟังภาษา เช่น วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR) ของแอชเชอร์ ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังก่อนที่จะได้ตอบโดยการพูด หรือวิธีการทางธรรมชาติ (Natural Approach) ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของระยะของ “การเงยบ” ซึ่งเป็นระยะที่ผู้เรียนได้ฝึกฟังโดยไม่ถูกบังคับให้พูดก่อนที่ผู้เรียนจะพร้อม

ฟิลิปส์ (2545 : 31) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปผู้เรียนมีความสามารถในการเข้าใจภาษามากกว่าการพูด และเมื่อเด็กเรียนภาษาแรกของตน เด็กจะสามารถตอบสนองทางภาษาได้ก่อนการพูดนานทีเดียว ดังนั้นผู้เรียนภาษาที่สองจะต้องมีระยะของ “การเงียบ” ซึ่งเป็นระยะที่ผู้เรียนจะฟังภาษาที่อยู่รอบตัว ขณะเดียวกับที่รวบรวมความคิด และสร้างกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของตน ผู้เรียนจึงไม่ควรถูกกำหนดให้พูด จนกว่าจะมีความพร้อม

ดังนั้นทักษะการฟังนับเป็นทักษะแรก ๆ ในการเรียนรู้ภาษา จึงควรเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน ผู้เรียนภาษาควรได้รับการฝึกฝนให้เข้าใจภาษาจากการฟัง ก่อนที่จะกำหนดให้พูด อ่าน หรือเขียนในลำดับต่อไป

2.3 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

โรสท์ (Rost. 1991 : 7) ได้อธิบายว่า การพัฒนาความสามารถในการฟังมีหลักการดังนี้

1. ควรให้มีการปฏิสัมพันธ์กันแบบตัวต่อตัว (Face-to-face-interaction)
2. ควรเน้นให้รู้ความหมาย และเรียนรู้เนื้อหาที่สำคัญของภาษานั้น ๆ
3. ควรให้ทำงานจากกิจกรรมที่สามารถเข้าใจภาษาได้
4. ควรเน้นความถูกต้อง

บราวน์ (Brown. 2001 : 258-260) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังไว้ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่เน้นความสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการฟัง
2. เป็นกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ในการออกแบบกิจกรรมการฟัง ผู้สอนควรคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนด้วย
3. เป็นกิจกรรมที่ใช้ได้ในสถานการณ์จริง
4. ผู้สอนควรสังเกตการโต้ตอบของผู้ฟังในระหว่างที่ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด
5. เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนให้ผู้เรียนฝึกพัฒนากลยุทธ์ในการฟัง
6. เป็นกิจกรรมที่ฝึกเทคนิคการฟังจากล่างขึ้นบน (Bottom - up) และจากบนลงล่าง

(Top - down)

นอกจากนี้ โรสท์ (Rost. 1991 : 7-8) กล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้สอนสามารถช่วยพัฒนาการฟังของผู้เรียนได้ ดังนี้

1. ผู้สอนควรสนทนากับผู้เรียนทุกคนเป็นภาษาอังกฤษ
2. ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนกับนักเรียนและให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยใช้ภาษาอังกฤษด้วย
3. ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษจากสื่ออื่น ๆ

4. ผู้สอนควรสนับสนุนให้ผู้เรียนมีอิสระในการฝึกฟังภาษาอังกฤษด้วยตนเองนอกชั่วโมงเรียน

เบียร์น (Byrne. 1990 : 16 -17) ได้เสนอกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการฟังดังนี้

1. กิจกรรมฝึกการใช้นิ้ว (Ear-training) โดยให้นักเรียนแยกแยะเสียง สำเนียงต่าง ๆ
2. กิจกรรมในลักษณะเกม (Game-like Activities) เช่น เกม Simon says เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติตามคำสั่ง
3. กิจกรรมปฏิบัติตามคำสั่ง (Instruction) เช่น กิจกรรมวาดรูปตามคำบอก กิจกรรมเติมเต็มแผนที่ หรือกิจกรรมเรียงลำดับสิ่งของ
4. กิจกรรมเติมความให้สมบูรณ์ (Completion – type Activities) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเติมเนื้อความของเนื้อเรื่อง หรือเพลง ที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์จากการฟัง
5. กิจกรรมหาข้อผิดพลาดหรือข้อขัดแย้ง (Identifying Mistake or Contradiction) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนฟังเรื่องราวและหาข้อผิดพลาดหรือสิ่งที่ขัดแย้งจากเรื่องที่ฟัง
6. กิจกรรมค้นหาความแตกต่าง (Finding Differences) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนฟังเรื่องหนึ่งเรื่อง ในรูปแบบที่แตกต่างกัน และให้หาความแตกต่าง
7. กิจกรรมแก้ปัญหา (Problem Solving) เช่น กิจกรรมให้จับคู่ระหว่างรูปภาพ หรือคำบรรยาย กับสิ่งที่ครูเล่า
8. กิจกรรมค้นหาข้อมูล (Extracting information) เป็นกิจกรรมการฟังพื้นฐาน โดยให้นักเรียนเติมคำหรือข้อมูลลงในตาราง จากสิ่งที่ได้ฟัง

แอนเดอสัน และ ลินช์ (Anderson and Lynch. 1988 : 79) ได้เสนอประเภทของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังไว้ดังนี้

1. ฟังแล้วปฏิบัติตาม เช่น ฟังการบอกทิศทาง
2. ฟังเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น ฟังนิทาน
3. ฟังแล้วปฏิบัติ เช่น ฟังและทำเครื่องหมาย หรือวาดรูป
4. ฟังแล้วแสดงอารมณ์
5. ฟังแล้วเติมสิ่งที่ขาดหายไป เช่น ฟังและเติมคำในบทสนทนา
6. ฟังแล้วแก้ไขข้อผิดพลาด
7. ฟังแล้วแสดงความคิดเห็น เช่น ฟังและพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
8. ฟังแล้วทบทวน

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะในการฟังนั้นมียุทธศาสตร์หลาย ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ และรูปแบบของกิจกรรม แต่สิ่งที่ผู้จัดควรคำนึงถึงคือ ควรจัดกิจกรรมที่ตรงตามความสนใจของผู้เรียน ใช้ได้ในสถานการณ์จริง และเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน

2.4 การประเมินทักษะการฟัง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 133-135) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินทักษะการฟังตามรูปแบบการฟังดังนี้

1. การฟังแบบตัวต่อตัวในการสนทนา ควรใช้เกณฑ์ที่วัดความสามารถในการจับใจความ การตีความ การสังเกตกิริยา อากา ร สีหน้า และท่าทางของผู้พูด วัตถุประสงค์ของการพูด บริบทของการพูด สื่ภาษาที่ใช้

2. การฟังที่ไม่ใช่แบบตัวต่อตัว เช่น การฟังวิทยุ โทรทัศน์ หรือ การบรรยาย ควรเพิ่มเกณฑ์ในการวัดความสามารถในการระบุประเภทของเนื้อความที่ฟังว่าเป็นโวหารใด มีหน้าที่ทางภาษาและมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ของผู้พูดและผู้ฟังอย่างไร โดยมีเกณฑ์วัดดังนี้

2.1 ความเข้าใจสาร

2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้พูด

2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.1 ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

ลิตเติ้ลวูด (Littlewood. 1995 : 3-5) ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า คือ กิจกรรมระหว่างบุคคล 2 คน คือ ผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้พูดคาดคะเนความรู้สึกของผู้ฟังเพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้น ๆ

แวลเลท (Valette. 1977 : 120) กล่าวว่า การพูดมิใช่เป็นเพียงการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่ในด้านหน้าที่ การพูดเป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อ นอกจากนี้ผู้พูดจะต้องเลือกสำนวนภาษาที่ถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา รวมทั้งควรใช้ภาษาท่าทางประกอบการพูดด้วย

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546 : 13) ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่าเป็นการปฏิสัมพันธ์ทางคำพูดระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือ ผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาของผู้พูดในการสื่อสาร ผู้พูดจึงควรทราบบว่าจะพูดอย่างไรให้เหมาะสม และใช้คำพูดที่เป็นที่ยอมรับของ

เจ้าของภาษา ส่วนผู้ฟังก็ต้องเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อเพื่อจะพูดได้ตอบได้อย่างเหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์

ศศิลักษณ์ เกตุจรุง (2543 : 31) ได้สรุปความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล หรือถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึกระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 บุคคลขึ้นไป โดยใช้ถ้อยคำหรือกิริยาท่าทาง เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จึงสรุปได้ว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ทางคำพูด ระหว่างคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปคือ ผู้พูดกับผู้ฟัง เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล หรือถ่ายทอดความคิดหรือความรู้สึก โดยใช้ถ้อยคำหรือกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย

3.2 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูด

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1992 : 92-152) ได้เสนอแนะกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. การเจรจาหาข้อตกลง (Reaching a Consensus) จะเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีการอภิปราย และหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม กิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระและไม่มีการวางแผนล่วงหน้า
2. การถ่ายทอดคำแนะนำ (Relaying Instruction) จะเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องให้คำแนะนำในการทำกิจกรรมซึ่งกันและกัน และความสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับความเข้าใจในคำแนะนำ เช่น การที่ผู้เรียนที่เรียนเต้นรำ ต้องออกไปสอนเพื่อนคนอื่นโดยไม่ดูคำแนะนำ
3. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Game) กิจกรรมประเภทนี้ใช้หลักการเดียวกับกิจกรรมการเติมข้อมูลที่ขาดหายไป โดยมีตัวอย่างเกมดังนี้
 - 3.1 เกมการหาความแตกต่าง (Find the Differences)
 - 3.2 เกมการบรรยายภาพและจัดเรียงลำดับภาพ (Describe and Arrange)
 - 3.3 เกมการเรียงลำดับเรื่อง (Story Reconstruction)
 - 3.4 เกมการแก้ปัญหา (Problem Solving)
 - 3.5 เกมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล (Interpersonal Exchange)
 - 3.6 สถานการณ์จำลอง (Simulation)

เวียร์ (Weir. 1990 : 74-80) ได้นำเสนอกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการพูดบรรยาย
2. กิจกรรมการพูดหน้าห้อง
3. กิจกรรมการสัมภาษณ์
4. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยการบรรยายเหตุการณ์ตามภาพที่ให้มา
5. กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยการตอบคำถามเกี่ยวกับภาพที่ได้

6. กิจกรรมเน้นการปฏิสัมพันธ์

7. กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ

บราวน์ (Brown, 2001 : 275-276) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมความต้องการของผู้เรียน โดยเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน การสื่อความหมายและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
2. เป็นกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเหมาะสมกับสถานภาพของผู้เรียน
3. คัดเลือกกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดอย่างมีความหมายได้ในสถานการณ์จริง
4. หลังจากสิ้นสุดการทำกิจกรรมควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน
5. ใช้กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังพร้อมไปกับการพูดด้วย
6. ให้ผู้เรียนมีโอกาสออกแบบกิจกรรมเองบ้าง
7. สนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนากลยุทธ์ในการพูด

3.3 การประเมินทักษะการพูด

อัชฌา วงศ์โสธร (2538 : 79-80) กล่าวว่า รูปแบบการพูดที่สามารถทดสอบได้มี 3 ประเภท ดังนี้

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง โดยจะใช้เทคนิคการวัดความสามารถเป็นวิธีทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะพูดจริงในเนื้อหาที่ได้เตรียมมา
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักจะเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป โดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการป้อนคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะการพูดของตน
3. การอภิปรายหรือการโต้วาที ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 38-39) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการประเมินผลการพูดไว้ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) คือ ความราบรื่น ความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือ ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้
3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication) คือ ปริมาณของข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) คือ ความถูกต้องของภาษาที่พูด

5. ความพยายามในการสื่อสาร (Effort to Communicate) คือ ความพยายามในการใช้คำพูดและภาษาท่าทางเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ

FSI (Foreign Service Institute) ซึ่งเป็นสถาบันบริการการสอบสัมภาษณ์ภาษาต่างประเทศได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินความสามารถในการพูดไว้ดังนี้ (Oller. 1979 : 320-323)

1. การออกเสียง
2. ไวยากรณ์
3. ความคล่องแคล่ว
4. ความเข้าใจ

ดังนั้นการประเมินการพูดสามารถวัดได้จากพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของผู้พูด เช่น ความคล่องแคล่ว ความเข้าใจ การออกเสียง ไวยากรณ์ ความถูกต้องของภาษา และความพยายามในการสื่อสาร เพื่อให้เกณฑ์ในการวัดเหมาะสมกับจุดประสงค์และกลุ่มตัวอย่าง ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์โดยดัดแปลงจากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของเจตคติ

มีผู้ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

เคนด์เลอร์ (ศิริพันธ์ โรจนุตมะ. 2541 : 21 ; อ้างอิงจาก Kendler. 1974) กล่าวว่า เจตคติคือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลในการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่สนับสนุนหรือต่อต้าน การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ การแสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางบวก และ การแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางลบ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 193) กล่าวว่า เจตคติหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ทั้งนี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

สรุปได้ว่า เจตคติ คือ ความรู้สึก ความพร้อมและแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวซึ่งมีทั้งในแง่บวกและแง่ลบ

4.2 เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ

ศิริรัตน์ ภูสกุลเจริญศักดิ์ และ ทศนีย์ เลิศเจริญ (ละเอียดย ตลับขนาด. 2547 : 24 ; อ้างอิงจาก

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ และ ทศนีย์ เลิศเจริญ. 2537, 2538) กล่าวไว้ว่า เจตคติทางการเรียน หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการเรียน ตัวครู สภาพที่เอื้อต่อการเรียนทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และเพื่อน ๆ ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมาได้ 2 ลักษณะ คือ

1. เจตคติที่ดีต่อการเรียน โดยนักเรียนจะแสดงออกในลักษณะพอใจในการเรียน สนใจเรียน รู้สึกว่าครูเป็นบุคคลน่าเคารพและสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการเรียน และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องเรียน

2. เจตคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน โดยนักเรียนจะแสดงออกในลักษณะไม่พอใจ ไม่สนใจ ไม่ชอบการเรียน ขาดเรียนบ่อย และเกิดความท้อแท้เบื่อหน่ายต่อการเรียน

กุสุมา ล่ามัญญ (2539 : 82) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดในการช่วยเหลือนักเรียนให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ คือ ครูผู้สอน เพราะเป็นผู้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยครูสามารถช่วยสร้างเจตคติที่ดีให้กับนักเรียนได้ ด้วยการจัดสิ่งแวดล้อมที่สร้างความสนใจของนักเรียน และเอื้ออำนวยให้นักเรียนสามารถเลือกสิ่งที่น่าสนใจ และตรงกับความต้องการของตน รวมทั้งคำนึงถึงวัยและสภาพของนักเรียนแต่ละคน สอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางและส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

ดังนั้นการครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน โดยการจัดสิ่งแวดล้อมที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน คำนึงถึงความต้องการ วัยและสภาพของผู้เรียน รวมทั้งจัดการสอนที่เน้นการปฏิสัมพันธ์กันโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

จันทร์เพ็ญ ยะไวทย์ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวการประเมินผลการเรียนรู้ในค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับรายวิชา ภาษาอังกฤษประสบการณ์เฉพาะตน พบว่านักเรียนจำนวน 26 คน จาก

นักเรียนทั้งหมด 30 คน สามารถปฏิบัติกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษได้ดี โดยได้ระดับคะแนนอยู่ในเกณฑ์ดี และผลการประเมินของผู้เรียนและผลการประเมินของครูก็สอดคล้องกันด้วย

ศิริยา ตระกูลสุ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ศิริยา คณิรานนท์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ภาษาอังกฤษ พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ

ผู้เรียน รวมทั้งสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย

ศิริพันธ์ โจรนุตมะ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นค่ายภาษาอังกฤษแบบกลางวัน พบว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกด้วย

รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูง

สรุปได้ว่า ค่ายภาษาอังกฤษนั้นเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและสนุกสนานให้กับผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารโดยไม่รู้ตัว ในสถานการณ์จริง นอกจากนี้

ผู้เรียนยังได้มีโอกาสฝึกใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น และฝึกการปฏิสัมพันธ์โดยผ่านการทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นให้กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกกิจกรรมในค่ายที่เน้นการฝึกฝนและพัฒนาทั้งสองทักษะ มุ่งพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษรวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชนได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการศึกษาวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาในการทดลอง
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
5. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 160 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร ทั้งนักเรียนชายและหญิง จำนวน 30 คน ประกอบด้วยนักเรียนชายจำนวน 8 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 22 คน ซึ่งได้มาจากการเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง

2. ระยะเวลาในการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 3 วัน 2 คืน ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ณ ทรัพย์เจริญ กรีนแลนด์ หนองจอก กรุงเทพมหานคร

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาทางภาษาของกิจกรรมที่ใช้ได้ยึดตามหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2544 ช่วงชั้นที่ 3 ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและแสดงความรู้สึกนึกคิด โดยใช้คำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม กิจกรรมที่ใช้จะเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษ โดยเน้นที่กิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมกลุ่มใหญ่และกิจกรรมรวม

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองประกอบด้วย

- 4.1 คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
- 4.2 แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.3 แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 4.4 แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
- 4.5 แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

รายละเอียดของเครื่องมือ มีดังต่อไปนี้

4.1 คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ก หน้า 66)

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษประกอบด้วย

4.1.1 ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ประเภท รวม 19 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity) เช่น กิจกรรม Throw the Ball และ กิจกรรม Body Writing เป็นต้น
2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity) เช่น กิจกรรม Body to Body และ กิจกรรม Clock Race เป็นต้น
3. กิจกรรมฝึกการฟัง – พูด (Listen and Speak Activity) เช่น กิจกรรม Find Someone Who และ กิจกรรม Dressing – up Relay เป็นต้น
4. กิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity) เช่น กิจกรรม Complete the Drawing และ กิจกรรม Leading the Blind เป็นต้น

5. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play)
6. กิจกรรมสอดแทรก (Fillers) เช่น เพลง และเกม เป็นต้น

4.1.2 ตารางการจัดกิจกรรม (ภาคผนวก ก หน้า 69)

ค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ จัดขึ้นเป็นเวลา 3 วัน 2 คืน โดยใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมในวันแรกตั้งแต่เวลา 14.45 น. - 21.30 น. ในวันที่สองตั้งแต่เวลา 05.30 น. - 21.30 น. และในวันสุดท้ายตั้งแต่เวลา 05.30 น. - 13.45 น.

4.1.3 ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม

แต่ละกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ ได้มีการกำหนดรายละเอียด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์
2. เวลา
3. การจัดกลุ่ม
4. วัสดุอุปกรณ์
5. วิธีดำเนินกิจกรรม
6. วิธีประเมินผล

4.2 แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พุดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

(ภาคผนวก ข หน้า 97-98)

จุดประสงค์ในการทำแบบประเมินฉบับนี้ใช้เพื่อวัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างว่ามีการพัฒนาหลังจากการทำกิจกรรมในแต่ละวันหรือไม่ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประเมินความสามารถของตนเองรวมทั้งให้พี่เลี้ยงประจำกลุ่มประเมินความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง ทุกครั้งวัน รวม 4 ครั้ง คือในคืนวันแรก ก่อนรับประทานอาหารกลางวัน และตอนกลางคืนของวันที่สอง และก่อนพิธีปิดในวันสุดท้าย แบบประเมินผลฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert จำนวน 6 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังต่อไปนี้

ระดับความสามารถ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
ควรปรับปรุง	1

4.3 แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ข หน้า 99)

จุดประสงค์ในการทำแบบสอบถามฉบับนี้เพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถาม 2 ครั้งคือ ก่อนและหลังการเข้าร่วมค่ายภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบเจตคติทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert จำนวน 12 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนดังต่อไปนี้

ข้อความที่เป็นทางบวก

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ข้อความในทางลบ

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1
เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง มีเจตคติที่ดีมาก
	3.51 – 4.50	หมายถึง มีเจตคติที่ดี
	2.51 – 3.50	หมายถึง มีเจตคติที่ดีปานกลาง
	1.51 – 2.50	หมายถึง มีเจตคติที่ไม่ดี
	1.00 – 1.50	หมายถึง มีเจตคติที่ไม่ดีอย่างมาก

4.4 แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม (ภาคผนวก ข หน้า 100-102)

จุดประสงค์ในการทำแบบสังเกตฉบับนี้เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแต่ละกิจกรรมว่ามีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง และสามารถใช้พัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างได้มากน้อยเพียงใด โดยให้ครูวิทยากรของค่ายจำนวน 2 คนทำแบบสังเกตฉบับนี้ หลังจากแต่ละกิจกรรมสิ้นสุด แบบสังเกตฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนดังต่อไปนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพสูงมาก
	3.51 – 4.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพสูง
	2.51 – 3.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพปานกลาง
	1.51 – 2.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพน้อย
	1.00 – 1.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพน้อยมาก

4.5 แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ภาคผนวก ข หน้า 103-106)

จุดประสงค์ในการทำแบบสอบถามฉบับนี้ใช้เพื่อวัดความพอใจของกลุ่มตัวอย่างว่าพอใจในกิจกรรมใดมากน้อยเพียงใด โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามฉบับนี้ทุกครึ่งวัน รวม 4 ครั้ง คือ ในคืนวันแรก ก่อนรับประทานอาหารกลางวัน และตอนกลางคืนของวันที่สอง และก่อนพิธีปิดในวันสุดท้าย แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังต่อไปนี้

ระดับความพอใจ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างบอกเหตุผลว่าพอใจในกิจกรรมใด มากหรือน้อยที่สุด เพราะเหตุใด รวมทั้งแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้วย

5. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

5.1 สํารวจปัญหาและความต้องการของนักเรียน โดยสร้างแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อทราบปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษรวมทั้งความต้องการของนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปคัดเลือกกิจกรรมที่นำมาใช้ในค่าย(ภาคผนวก ค หน้า 107)

5.2 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ช่วงชั้นที่ 3 โดยศึกษาแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริงทั้งในและนอกโรงเรียน

5.3 ศึกษาและรวบรวมแนวคิด ตลอดจนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดและการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษจาก หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร ประกอบการสอนวิชาการสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของเฉลิมวศรี พิบูลชล (2535) หนังสือเกม ภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ (2545) หนังสือวิธีสอนภาษาอังกฤษ ของสุมิตรา อังวัฒน์กุล (2537) หนังสือการสอนทักษะภาษาอังกฤษ ของสุภัทรา อักษรานูเคราะห์ (2530) หนังสือ Listening in action ของ Michael Rost (1991) หนังสือ English As a Second Language/Foreign Language ของ Mary Finocchiaro (1989) หนังสือ Drama Techniques in Language Learning ของ Alan Maley and Alan Duff (1982) หนังสือ Teaching by Principles ของ H. Douglas Brown (2001) หนังสือ Games for Language Learning ของ Andrew Wright, David Betteridge and Michael Buckby (1994) งานวิจัยของศิริยา ตระกูลสุ (2541) งานวิจัยของศิริยา คณิรวานนท์ (2541) งานวิจัยของศศิลักษณ์ เกตุจรุง (2543) งานวิจัยของรัตนารัตน์ โพธิ์ทอง (2544) และงานวิจัยของ เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546) เป็นต้น

5.4 รวบรวมกิจกรรมและวางแผนการดำเนินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ จากนั้นจึงทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรม โดยนำกิจกรรมไปทดลองใช้ในค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำกิจกรรมไปใช้ในการวิจัย

5.5 คัดเลือกกิจกรรมที่นำไปทดลองและพบว่ามีประสิทธิภาพดี เพื่อจะนำไปใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ และแบ่งประเภทกิจกรรม

5.6 จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และตารางการจัดกิจกรรม รวมทั้งขั้นตอนวิธีการดำเนินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

5.7 สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัย ดังต่อไปนี้

5.7.1 สร้างแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พหูภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยดัดแปลงจากงานวิจัยของ ศศิลักษณ์ เกตุจรุง (2543) และงานวิจัยของ เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546)

5.7.2 สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยดัดแปลงจากงานวิจัยของ ขจิต ฝอยทอง (2543)

5.7.3 สร้างแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม โดยดัดแปลงจากงานวิจัยของ รัตนาภรณ์ ไพร์ทอง (2544)

5.7.4 สร้างแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยดัดแปลงจากงานวิจัยของ ศิริยา คณิวรานนท์ (2541)

5.8 นำเครื่องมือวิจัยทั้งหมดไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบภาษาและความถูกต้องเหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5.9 ดำเนินการจัดค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมี รายละเอียดขั้นตอนดังนี้

5.9.1 เขียนโครงการการจัดทำค่ายภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนเพื่อขออนุมัติโครงการ

5.9.2 ประชุมคณะกรรมการค่าย (โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกจากครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเตรียมการและแบ่งงานพร้อมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ เช่น การติดต่อสถานที่ การประชาสัมพันธ์ การเตรียมอุปกรณ์ และการรับสมัคร

5.9.3 ประชาสัมพันธ์โครงการโดยการติดประกาศรับสมัครนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้ารวมทั้งทำจดหมายให้กับนักเรียนที่สมัครเพื่อนำไปขอคำยินยอมจากผู้ปกครอง

5.9.4 ประชุมวิทยากร และพี่เลี้ยง ที่ร่วมดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (โดย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีและเคยมีประสบการณ์ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษมาทำหน้าที่พี่เลี้ยง จำนวน 8 คน) เพื่อทำความเข้าใจ และซักซ้อมขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม และเกมทางภาษาต่าง ๆ ก่อนดำเนินการทดลองกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบกิจกรรมและจุดประสงค์ของเครื่องมือ

ทั้งหมดและวิธีเก็บข้อมูล

5.9.5 ประชุมปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางไปเข้าค่าย

5.9.6 ดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบค้างคืนกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 3 วัน 2 คืน โดยมีการให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเข้าค่าย ในระหว่างการเข้าค่าย จะมีการสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม โดยให้วิทยากร 2 คน เป็นผู้เก็บข้อมูลตามแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม แต่ละกิจกรรม รวมทั้งมีการประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยให้กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเอง และ พี่เลี้ยงจำนวน 8 คน ประเมินความสามารถของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทุก ๆ ครั้งวัน นอกจากนี้ยังให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามวัดความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ทุก ๆ ครั้งวัน รวมทั้งมีการถ่ายภาพนิ่ง และวิดีโอ เพื่อเก็บข้อมูลเป็นหลักฐานการดำเนินการทดลองกิจกรรม

5.9.7 หลังจากค่ายสิ้นสุดลง ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเข้าค่าย

5.10 นำข้อมูลจากการวิจัยทั้งหมดมาวิเคราะห์

5.11 สรุปและอภิปรายผล รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

นำข้อมูลจากแบบประเมินความสามารถในการ ฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเข้าค่ายแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม และแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษมาหาค่าเฉลี่ยโดยมีสถิติที่ใช้ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

N

โดย \bar{X} = ค่าเฉลี่ย
 ΣX = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

หลังจากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบผลการประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยกลุ่มตัวอย่างและพี่เลี้ยง ว่าค่ายภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างได้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด
2. เปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ โดยเปรียบเทียบเป็นรายข้อ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง
3. วัดประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษโดยนำข้อมูลจากแบบสังเกต ลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง ว่าแต่ละกิจกรรมมีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง และสามารถชี้พัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างได้มากน้อยเพียงใด
4. วัดความพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมทุกกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษโดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามวัดความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมาแยกเป็นประเภทและ กิจกรรม แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง ว่าแต่ละกิจกรรมสร้างความพอใจให้กับกลุ่มตัวอย่างมากน้อยเพียงใด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน จำนวน 30 คน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นระยะเวลา 3 วัน 2 คืน ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 1 ณ ทรัพย์เจริญกรีนแลนด์ หนองจอก กรุงเทพมหานคร ซึ่งจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. ผลการประเมินประสิทธิภาพของเกมภาษาและกิจกรรมตามลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ
4. ผลการประเมินความพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างในระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ประเมินโดยกลุ่มตัวอย่างเอง และพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม การประเมินดังกล่าวจัดทำขึ้นรวม 4 ครั้ง คือในวันที่ 1 วันที่ 2 ช่วงเช้า วันที่ 2 ช่วงบ่าย และวันที่ 3 ของการเข้าค่าย แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert จำนวน 6 ข้อ แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ด้านคือ

1. ความสามารถในการฟัง ประกอบด้วย

- 1.1 เข้าใจในสิ่งที่วิทยากรและพี่เลี้ยงอธิบายและสามารถปฏิบัติตามได้ 5 คะแนน
- 1.2 ใช้ท่าทางเพื่อสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับคำพูดที่ต้องการสื่อ 5 คะแนน

2. ความสามารถในการพูด ประกอบด้วย

2.1 พูดโต้ตอบในขณะที่ทำกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสม	5 คะแนน
2.2 ออกเสียงได้อย่างถูกต้องและชัดเจน	5 คะแนน
2.3 พูดเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้	5 คะแนน
2.4 ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์	5 คะแนน

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความสามารถระดับดีมาก
	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความสามารถระดับดี
	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความสามารถระดับพอใช้
	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความสามารถระดับเกือบพอใช้
	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความสามารถระดับควรปรับปรุง

จากการให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความสามารถในการฟัง – พูดของตนเองในระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ เป็นเวลา 3 วัน ปรากฏผลดัง ตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินตนเองของกลุ่มตัวอย่างในด้านความสามารถในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษในแต่ละวันระหว่างการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ

ลำดับที่ ของนักเรียน	ค่าเฉลี่ยความสามารถประจำวัน			
	วันที่ 1	วันที่ 2 ช่วงเช้า	วันที่ 2 ช่วงบ่าย	วันที่ 3
1	2.16	2.80	3.50	3.66
2	2.50	3.30	3.16 *	3.50
3	3.16	4.10	4.33	4.80
4	2.66	3.50	4.00	4.00
5	2.33	2.50	2.83	3.00
6	1.50	2.33	2.16 *	2.66
7	2.83	3.16	3.16	3.50
8	2.66	2.83	3.16	3.16

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับที่ ของนักเรียน	ค่าเฉลี่ยความสามารถประจำวัน			
	วันที่ 1	วันที่ 2 ช่วงเช้า	วันที่ 2 ช่วงบ่าย	วันที่ 3
9	3.50	3.50	4.33	3.83 *
10	2.83	2.83	3.66	3.83
11	2.33	3.00	3.16	3.33
12	2.83	3.83	3.33 *	3.66
13	3.16	3.16	3.33	3.66
14	3.66	3.83	4.16	4.16
15	2.50	3.16	3.33	3.16 *
16	3.00	3.33	3.16 *	3.66
17	3.33	3.50	3.83	3.83
18	2.33	3.00	3.16	3.50
19	2.00	2.33	3.00	2.83
20	2.50	2.66	3.33	3.66
21	3.00	3.33	4.16	3.83
22	3.00	3.00	3.00	3.33
23	2.66	3.00	3.00	3.33
24	2.66	3.50	3.83	4.00
25	3.00	3.00	3.33	3.50
26	2.16	2.66	2.83	3.00
27	2.83	3.33	3.33	3.83
28	3.16	3.16	3.66	3.83
29	2.16	2.83	3.33	3.50
30	2.83	3.00	3.50	3.66
ค่าเฉลี่ย	2.70	3.11	3.40	3.57
ระดับความสามารถ	พอใช้	พอใช้	พอใช้	ดี

* คะแนนประเมินตนเองลดลงจากครั้งก่อน

จากตาราง 1 พบว่า จากการประเมินตนเองของกลุ่มตัวอย่าง ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างในระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ กล่าวคือ ในวันที่แรกและวันที่สองของการเข้าค่าย กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้ คือวันแรกมีค่าเฉลี่ยเป็น 2.70 ส่วนในวันที่ 2 ช่วงเช้า และช่วงบ่าย กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.11 และ 3.40 ตามลำดับ และในวันสุดท้ายความสามารถของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.57

เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่าง 4 คน มีระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษลดต่ำลงในช่วงบ่ายของวันที่ 2 และกลุ่มตัวอย่าง 2 คน มีระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษลดต่ำลงในวันสุดท้าย

นอกจากการประเมินตนเองของกลุ่มตัวอย่างแล้ว พี่เลี้ยงที่ดูแลประจำกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน ยังได้ประเมินความสามารถในการฟัง - พูดของกลุ่มตัวอย่างด้วย ผลการประเมินรวม 3 วัน ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษในแต่ละวันของกลุ่มตัวอย่างที่ประเมินโดยพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม

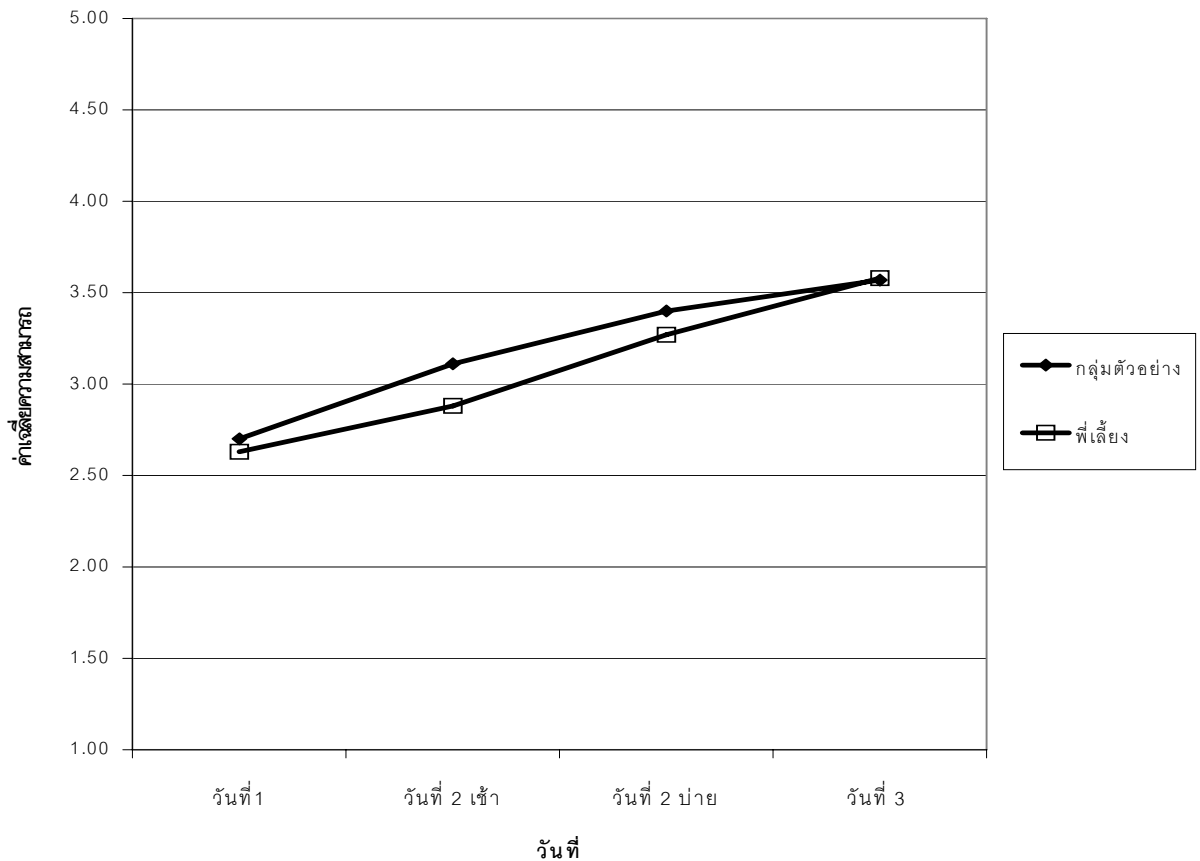
ลำดับที่ ของนักเรียน	ค่าเฉลี่ยความสามารถประจำวัน			
	วันที่ 1	วันที่ 2 ช่วงเช้า	วันที่ 2 ช่วงบ่าย	วันที่ 3
1	1.50	2.00	2.16	2.16
2	2.00	2.16	2.60	3.00
3	1.50	2.16	2.33	2.33
4	2.33	2.50	2.66	3.00
5	2.66	2.66	3.00	3.83
6	2.66	2.83	3.00	3.50
7	2.50	2.50	3.00	3.50
8	2.50	2.66	2.83	3.16
9	3.33	3.50	4.16	3.66
10	3.00	3.33	3.66	4.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่ ของนักเรียน	ค่าเฉลี่ยความสามารถประจำวัน			
	วันที่ 1	วันที่ 2 ช่วงเช้า	วันที่ 2 ช่วงบ่าย	วันที่ 3
11	2.66	2.50	3.00	3.16
12	3.00	2.66	3.33	3.66
13	3.33	3.50	4.00	4.83
14	2.66	3.00	3.16	4.00
15	2.66	3.16	3.50	4.00
16	3.00	3.16	3.50	3.66
17	2.66	2.83	3.16	3.33
18	2.00	2.16	2.50	2.83
19	2.16	2.33	3.00	3.16
20	2.50	2.50	3.16	3.50
21	3.00	3.50	4.50	4.50
22	1.80	2.50	3.00	3.33
23	3.50	3.66	4.33	4.50
24	3.50	4.00	4.16	4.50
25	2.16	2.50	2.83	3.00
26	2.33	3.16	3.16	3.66
27	2.00	2.83	3.00	3.00
28	4.00	4.00	5.00	5.00
29	3.00	3.16	3.33	4.33
30	3.00	3.16	3.16	3.33
ค่าเฉลี่ย	2.63	2.88	3.27	3.58
ระดับความสามารถ	พอใช้	พอใช้	พอใช้	ดี

จากตาราง 2 พบว่า จากการประเมินของพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม ระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ในวันแรกและวันที่สอง มาเป็นระดับดีในวันที่สามซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการเข้าค่าย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละระยะทั้ง 4 ระยะพบว่า เพิ่มขึ้นโดยลำดับ กล่าวคือ ในวันแรกของการเข้าค่าย กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็น 2.63 และค่าเฉลี่ยความสามารถเพิ่มขึ้นเป็น 2.88 และ 3.27 ในวันที่สองช่วงเช้าและช่วงบ่ายตามลำดับ สำหรับในวันสุดท้าย ความสามารถของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี คือค่าเฉลี่ยเพิ่มเป็น 3.58

หากเปรียบเทียบการประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างระหว่างการประเมินตนเองกับการประเมินโดยพี่เลี้ยงประจำกลุ่มปรากฏดัง ภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงการเปรียบเทียบการประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประเมินโดยกลุ่มตัวอย่างและพี่เลี้ยง

จากภาพประกอบ 1 แสดงว่า การประเมินความสามารถในการฟัง – พูดของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประเมินตนเองโดยกลุ่มตัวอย่างและประเมินโดยพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม มีความสอดคล้องกัน ทั้งนี้กลุ่ม ตัวอย่างมีการพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสุดท้ายของ การเข้าค่าย โดยการประเมินตนเองของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าการประเมินของพี่เลี้ยง ยกเว้นในวันสุดท้าย ที่การประเมินของพี่เลี้ยงและการประเมินของกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกันมากที่สุดกล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.58 และ 3.57 ตามลำดับ ส่วนการประเมินในช่วงที่ 2 คือในวันที่ 2 ช่วงเช้า มีผลที่แตกต่างกันมากที่สุด คือ การประเมินของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.11 และการประเมินโดยพี่เลี้ยงมีค่าเฉลี่ยเป็น 2.88

2. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษ โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่ง เป็น

แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert จำนวน 12 ข้อ โดยใช้ เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีเจตคติที่ดีมาก
	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีเจตคติที่ดี
	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีเจตคติที่ดีปานกลาง
	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีเจตคติที่ไม่ดี
	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีเจตคติที่ไม่ดีอย่างมาก

ผลการวัดเจตคติก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ แสดงไว้ใน

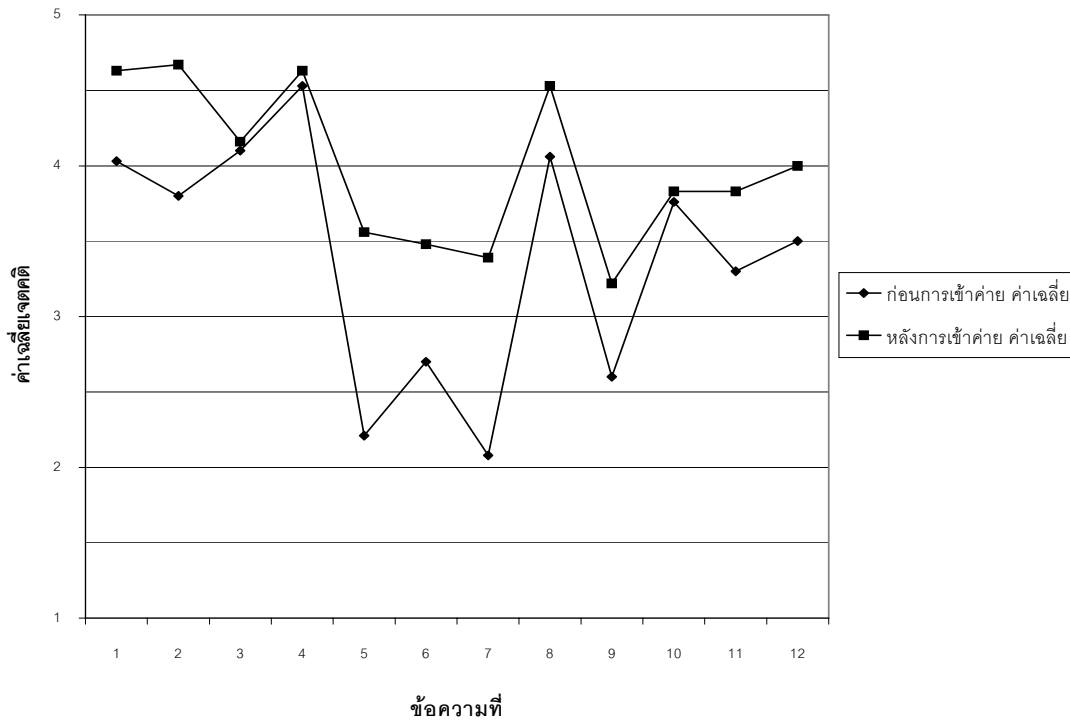
ตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลัง
การเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ลำดับ ที่	ข้อความ	เจตคติ				ความ แตกต่าง
		ก่อนการเข้าค่าย		หลังการเข้าค่าย		
		ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	
1	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.03	ดี	4.63	ดีมาก	0.60
2	ข้าพเจ้าอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้เก่ง	3.80	ดี	4.67	ดีมาก	0.87
3	ข้าพเจ้าคิดว่าจะสามารถพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษได้	4.10	ดี	4.16	ดี	0.06
4	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์	4.53	ดีมาก	4.63	ดีมาก	0.10
	ต่อข้าพเจ้า					
*5	ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก	2.21	ไม่ดี	3.56	ดี	1.35
*6	ข้าพเจ้าคิดว่าการฟังภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก	2.70	ปานกลาง	3.48	ปานกลาง	0.78
*7	ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดได้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ	2.08	ไม่ดี	3.39	ปานกลาง	1.31
8	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกทุกครั้งที่ได้ร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ	4.06	ดี	4.53	ดีมาก	0.47
	เช่น เล่นเกม ร้องเพลง					
*9	ในการเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าอยากให้ครูเลิกสอน	2.60	ปานกลาง	3.22	ปานกลาง	0.62
	ก่อนเวลา					
10	หากข้าพเจ้าไม่เข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักถาม	3.76	ดี	3.83	ดี	0.07
	ครูหรือเพื่อนจนเข้าใจ					
11	ข้าพเจ้ามั่นใจในการแสดงออกโดยใช้ภาษาอังกฤษ	3.30	ปานกลาง	3.83	ดี	0.53
12	ข้าพเจ้าอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอก	3.50	ปานกลาง	4.00	ดี	0.50
	เวลาเรียน					
	ค่าเฉลี่ย	3.38	ปานกลาง	3.99	ดี	0.61

* เป็นข้อความเชิงนิเสธ

จากตาราง 3 สามารถนำเสนอผลในรูปแบบภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 เปรียบเทียบเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ

จากตาราง 3 และภาพประกอบ 2 พบว่าก่อนการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ย 3.38 และหลังจากการเข้าค่ายภาษาอังกฤษนักเรียนมีเจตคติในระดับดีขึ้น คือ มีค่าเฉลี่ย 3.99 ซึ่งเพิ่มจากเดิม 0.61 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อความที่ 5 (ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก) มีการเปลี่ยนแปลงของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเข้าค่ายมากที่สุด คือ จากค่าเฉลี่ย 2.21 ก่อนเข้าค่าย มาเป็นค่าเฉลี่ย 3.56 หลังเข้าค่าย โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึง 1.35
2. ข้อความที่ 7 (ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดได้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ) มีค่าเฉลี่ยก่อนเข้าค่าย

ในระดับที่ต่ำสุด คือ 2.08 แต่หลังเข้าค่ายค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นกว่าเดิมพอสมควรคือ มีค่าเฉลี่ยเป็น 3.39

3. ข้อความที่ 4 (ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้า) มีค่าเฉลี่ยก่อนการเข้าค่ายสูงสุด คือ 4.53 หลังการเข้าค่ายค่าเฉลี่ยก็ยังคงเพิ่มขึ้นกว่าเดิม คือ 4.63

4. ข้อความที่ 1, 2, 3, 8 และ 10 มีค่าเฉลี่ยก่อนการเข้าค่ายในระดับที่ดีถึงดีมากอยู่แล้ว คือ 4.03, 3.80, 4.10, 4.06 และ 3.76 ตามลำดับ หลังเข้าค่ายมีค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นกว่าเดิม

3. ผลการประเมินประสิทธิภาพของเกมภาษาและกิจกรรมตามลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

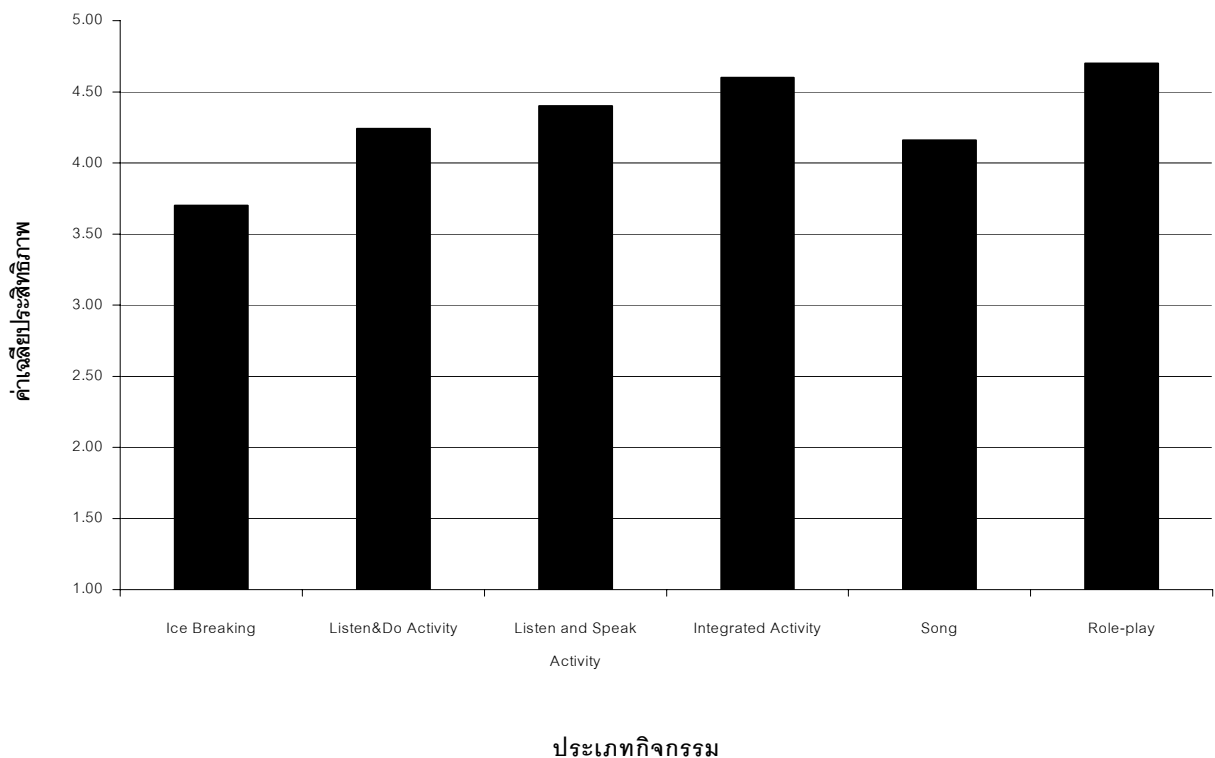
ผู้วิจัยได้ทำการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ โดยให้ครูวิทยากรของค่ายจำนวน 2 คนทำแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรมทุกครั้งหลังจากแต่ละกิจกรรมสิ้นสุด แบบสังเกตฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert จำนวน 15 ข้อ โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	กิจกรรมมีประสิทธิภาพสูงมาก
	3.51 – 4.50	หมายถึง	กิจกรรมมีประสิทธิภาพสูง
	2.51 – 3.50	หมายถึง	กิจกรรมมีประสิทธิภาพปานกลาง
	1.51 – 2.50	หมายถึง	กิจกรรมมีประสิทธิภาพน้อย
	1.00 – 1.50	หมายถึง	กิจกรรมมีประสิทธิภาพน้อยมาก

ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษโดยแยกเป็นประเภทของกิจกรรม แสดงไว้ในตาราง 4 และภาพประกอบ 3 ดังนี้

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมแต่ละประเภทในค่ายภาษาอังกฤษ

ประเภทกิจกรรม	Ice - breaking Activity	Listen & Do Activity	Listen & Speak Activity	Integrated Activity	Song	Role- play	ค่าเฉลี่ย
ลักษณะของกิจกรรม							
1. วิดีโอเล่นเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	4.00	4.62	4.57	4.66	4.5	5.00	4.55
2. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	3.66	4.12	4.21	4.16	4.00	4.00	4.03
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	4.00	4.62	4.57	4.66	4.50	5.00	4.56
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	4.00	4.25	4.71	4.83	3.00	5.00	4.30
5. กิจกรรมเหมาะสมกับความรู้ และความสามารถ ของนักเรียน	4.16	4.25	4.50	4.66	4.50	5.00	4.51
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	2.66	3.37	4.00	4.66	3.50	5.00	3.86
7. กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการ ฟัง – พูดของนักเรียน	3.16	4.00	4.50	4.50	4.00	5.00	4.20
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาและทำทางเพื่อสื่อความหมาย	3.33	4.12	4.21	4.33	3.50	5.00	4.08
9. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา	3.50	3.50	4.14	4.66	3.50	5.00	4.05
วิธีดำเนินกิจกรรม							
10. มีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน	4.00	4.50	4.57	4.66	4.50	4.50	4.45
11. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม	3.83	4.37	4.35	5.00	4.50	4.00	4.34
12. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.33	4.62	5.00	4.66	5.00	4.50	4.68
13. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	3.66	4.37	4.78	4.66	4.50	5.00	4.49
14. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง และชัดเจน	3.33	4.25	4.14	4.33	4.50	4.00	4.09
15. การจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม	3.83	4.62	4.71	4.66	4.50	5.00	4.55
ค่าเฉลี่ย	3.70	4.24	4.46	4.60	4.16	4.70	4.31
ระดับประสิทธิภาพของกิจกรรม	สูง	สูง	สูง	สูงมาก	สูง	สูงมาก	สูง

ภาพประกอบ 3 แสดงค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมแต่ละประเภทในค่ายภาษาอังกฤษ

จากตาราง 4 และภาพประกอบ 3 จะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษโดยรวมทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูง คือ มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.31 โดยกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) มีประสิทธิภาพสูงสุดคือ มีค่าเฉลี่ย 4.70 รองลงมาคือกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity) ที่มีค่าเฉลี่ย 4.60 ส่วนกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity) ที่มีค่าเฉลี่ย 3.70 แต่ก็ยังถือว่าอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพสูง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมพบว่า ประสิทธิภาพของแต่ละกิจกรรมปรากฏผลดังตาราง 5

จากตาราง 5 พบว่า จากกิจกรรมทั้งสิ้น 19 กิจกรรม กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงมากมีถึง 6 กิจกรรม กิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงมี 11 กิจกรรม และกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพปานกลางมีเพียง 2 กิจกรรม โดยกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงสุดคือ กิจกรรม Complete the Drawing ที่มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.90 และกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพต่ำสุดคือ กิจกรรม Zip โดยมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.40

4. ผลการประเมินความพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมใน ค่ายภาษาอังกฤษ

จากการวัดความพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกครึ่งวัน รวม 4 ครั้ง คือ ในวันที่ 1 วันที่ 2 เช้า วันที่ 2 บ่าย และวันที่ 3 ของการเข้าค่าย แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ Likert โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพอใจมากที่สุด
	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพอใจมาก
	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพอใจปานกลาง
	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพอใจน้อย
	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความความพอใจน้อยที่สุด

ผลการประเมินความพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนที่ 1 ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงระดับความพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ประเภทกิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	ค่าเฉลี่ยระดับความพอใจ	แปลผลระดับความพอใจ
กิจกรรม Ice-breaking	Throw the Ball	3.70	มาก
	Zip	3.00	ปานกลาง
	Body Writing	3.70	มาก
กิจกรรม Listen and Do	Body to Body	3.40	ปานกลาง
	Clock Race	3.36	ปานกลาง
	Who Does the Wind Blow	3.50	มาก
	Yoga	3.50	มาก
กิจกรรม Listen and Speak	Find Someone Who	3.53	มาก
	Don't Break My Balloon	4.06	มาก
	Tongue Twisters	3.86	มาก
	Picture Matching	3.50	มาก
	Guess the Words	3.90	มาก
	I Went to the Market	3.80	มาก
	Dressing-up Relay	3.86	มาก
กิจกรรม Integrated	Complete the Drawing	4.10	มาก
	Leading the Blind	3.96	มาก
	Sentence Connection	3.46	ปานกลาง
กิจกรรม Song		4.00	มาก
กิจกรรม Role-play		3.20	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีความพอใจระดับมากที่สุด 13 กิจกรรม และพอใจระดับปานกลางต่อ 6 กิจกรรม กิจกรรม Complete the Drawing เป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างพอใจมากที่สุด คือมีค่าเฉลี่ยเป็น 4.10 และกิจกรรม Zip เป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างพอใจน้อยที่สุดคือมีค่าเฉลี่ยเป็น 3.00

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ประกอบด้วยคำถาม 2 ข้อ เพื่อวัดความพอใจที่มีต่อกิจกรรมในแต่ละช่วง ว่ากิจกรรมใดพอใจมากหรือน้อยที่สุด เพราะเหตุใด รวมทั้งแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้วย

ผลการประเมินความพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนที่ 2 ปรากฏดังนี้

วันที่ 1

กิจกรรมที่พอใจมากที่สุด	กิจกรรม Song
จำนวนนักเรียนที่ประเมิน	15 คน
สาเหตุ	เป็นกิจกรรมที่สนุก ง่าย คลายเครียด และได้รู้คำศัพท์ใหม่ ๆ มากมาย
กิจกรรมที่พอใจน้อยที่สุด	กิจกรรม Zip
จำนวนนักเรียนที่ประเมิน	17 คน
สาเหตุ	เป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างยากสำหรับนักเรียน เพราะจะต้องคิดเลขและแข่งกับเวลา รวมทั้งนักเรียนบางคนไม่เข้าใจคำสั่งด้วย

วันที่ 2 ช่วงเช้า

กิจกรรมที่พอใจมากที่สุด	กิจกรรม Tongue Twisters
จำนวนนักเรียนที่ประเมิน	14 คน
สาเหตุ	เป็นกิจกรรมที่สนุก ทำทาย ตลก และได้ฝึกการร่วมมือกัน ภายในกลุ่ม
กิจกรรมที่พอใจน้อยที่สุด	กิจกรรม Clock Race
จำนวนนักเรียนที่ประเมิน	12 คน
สาเหตุ	นักเรียนบางส่วนยังไม่คล่องเรื่องเวลาจึงทำให้ฟังไม่เข้าใจ

วันที่ 2 ช่วงบ่าย

กิจกรรมที่พอใจมากที่สุด	กิจกรรม I Went to the Market
จำนวนนักเรียนที่ประเมิน	10 คน
สาเหตุ	เป็นกิจกรรมที่สนุก ตื่นเต้น และได้วิ่งซื้อของ รวมทั้งได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่

กิจกรรมที่พอใจน้อยที่สุด	1. กิจกรรม Role-play
จำนวนนักเรียนที่ประเมิน	9 คน
สาเหตุ	เวลาในการเตรียมตัวน้อยไปเพราะต้องเตรียมการแสดง และต้องจำบทเป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งนักเรียนบางส่วนยังแสดงและพูดภาษาอังกฤษไม่เก่ง
	2. กิจกรรม Sentence Connection
จำนวนนักเรียนที่ประเมิน	9 คน
สาเหตุ	ไม่สนุก เวลาในการเล่นน้อยไป นักเรียนบางส่วนไม่เข้าใจคำสั่ง และไม่ให้ความร่วมมือกันในกลุ่ม

วันที่ 3

กิจกรรมที่พอใจมากที่สุด	กิจกรรม Complete the Drawing
จำนวนนักเรียนที่ประเมิน	18 คน
สาเหตุ	เป็นกิจกรรมที่สนุก ตื่นเต้น และใช้ไหวพริบ เพราะต้องอาศัยความพยายามในการสื่อความหมายโดยใช้ทั้งคำพูดและท่าทาง
กิจกรรมที่พอใจน้อยที่สุด	กิจกรรม Don't Break My Balloon
จำนวนนักเรียนที่ประเมิน	7 คน
สาเหตุ	เป็นกิจกรรมที่ยาก และเหนื่อย นักเรียนบางคนหาคุ้ไม่เจอ และจับคุ้ผิด และบางคนไม่ชอบเหยียบลูกโป่ง

จะเห็นได้ว่า โดยส่วนใหญ่แล้วประสิทธิภาพของกิจกรรมจะสอดคล้องกับความพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรม โดยกิจกรรมใดมีประสิทธิภาพสูงก็จะได้รับความพอใจจากกลุ่มตัวอย่างมากเช่นกัน เช่น กิจกรรม Complete the Drawing เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และได้รับความพอใจสูงสุด และกิจกรรม Zip เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพต่ำสุด และได้รับความพอใจน้อยที่สุด แต่ก็มีบางกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงแต่ได้รับความพอใจจากผู้เรียนน้อย เช่น กิจกรรม Role-play กิจกรรม Body to Body และกิจกรรม Sentence Connection เป็นต้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเกมภาษาและกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการฟัง – พูด
4. เพื่อศึกษาความพอใจของผู้เรียนต่อเกมภาษาและกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร ปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 30 คน ประกอบด้วยนักเรียนชายจำนวน 8 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 22 คน ซึ่งได้มาจากการเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง

2. ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาในการทดลอง 3 วัน 2 คืน ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ณ ทรรศน์เจริญ กรีนแลนด์ หนองจอก กรุงเทพมหานคร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองประกอบด้วย

3.1 คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

3.2 แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พุดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการประเมินจาก 2 ฝ่าย คือ นักเรียนประเมินตนเอง และพี่เลี้ยงประจำกลุ่มประเมินนักเรียนในกลุ่มของตน รวมทั้งสิ้น 4 ครั้ง

3.3 แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถาม 2 ครั้งคือ ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

3.4 แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม โดยให้ครูวิทยากรของค่ายจำนวน 2 คนทำการประเมินทุกครั้งหลังจากเสร็จสิ้นแต่ละกิจกรรม

3.5 แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามระหว่างการเข้าค่ายทุกครึ่งวัน รวม 4 ครั้ง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก

4.1 แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พุดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

4.3 แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม

4.4 แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจาก

1. แบบประเมินความสามารถในการ ฟัง – พุดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าเฉลี่ยและนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

2. แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังเข้าค่าย โดยเปรียบเทียบเป็นรายข้อ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง

3. แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม โดยหาค่าเฉลี่ย และเสนอข้อมูลในรูปตารางโดยแยกเป็นประเภทและกิจกรรม

4. แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย และนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง โดยแยกเป็นประเภทและกิจกรรม

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาค้นคว้า ซึ่งได้จาก แบบสอบถาม แบบสังเกต และแบบประเมิน สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับดี หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ตาราง 1 และ 2 หน้า 32-35)
2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางไปสู่ระดับดีหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ตาราง 3 หน้า 38)
3. เกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูง ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน (ตาราง 5 หน้า 43-44)
4. ผู้เรียนมีความพอใจในระดับปานกลางถึงมากต่อเกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ (ตาราง 6 หน้า 46)

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้า สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับดี หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ตาราง 1 และ 2 หน้า 32-35)

หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ระดับความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับดี โดยการประเมินที่สอดคล้องกันจาก 2 ฝ่ายคือ การประเมินตนเองของผู้เรียน และการประเมินจากพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม ทั้งนี้การประเมินตนเองของผู้เรียนสูงกว่าการประเมินของพี่เลี้ยงเล็กน้อย (ภาพประกอบ 1 หน้า 36)

องค์ประกอบสำคัญของการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ที่ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้นมีดังนี้

- 1.1 กิจกรรมที่นำมาใช้ในค่ายภาษาอังกฤษเน้นการฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้จัดกิจกรรมทั้งหมดรวม 19 กิจกรรมซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นการฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเท่านั้น (ภาคผนวก ก หน้า 65) โดยผู้วิจัยมีวิธีการจัดกิจกรรมดังนี้

1.1.1 การคัดเลือกกิจกรรม

ก่อนที่จะจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองจัดค่ายภาษาอังกฤษขึ้นแล้ว 2 ครั้ง คือในเดือนเมษายน พ.ศ. 2545 โดยมีนักเรียนจากต่างโรงเรียนกันเข้าร่วมกว่า 60 คนและในเดือนพฤษภาคม 2546 โดยมีนักเรียนจากต่างโรงเรียนกันเข้าร่วม 20 คน ดังนั้นจึงได้มีโอกาสนำกิจกรรมที่ทดลองแล้วว่าใช้ได้ผลดีจากทั้งสองค่าย มาปรับใช้ในการจัดค่ายครั้งนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้คัดเลือกกิจกรรมบางส่วนจากกิจกรรมที่ใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวกับค่ายภาษาอังกฤษอื่น ๆ อีกด้วย เช่น งานวิจัยของ ศิริยา คนิวรรณนท์ ศิริพันธ์ โรตจนุตมะ และของ รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง โดยคัดเลือกเฉพาะกิจกรรมที่เน้นการฝึกฝนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการจัดค่าย

1.1.2 การจัดลำดับกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในค่ายนี้ มีการจัดลำดับที่เหมาะสมเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียน โดยเรียงลำดับจากกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยากขึ้น และกิจกรรมใช้ตัวภาษาน้อยไปสู่กิจกรรมที่ต้องใช้ภาษามากขึ้น โดยเริ่มต้นจากกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity) ที่ใช้ภาษาท่าทาง หรือใช้ภาษาระดับพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความคุ้นเคยกันและเตรียมพร้อมสำหรับกิจกรรมที่ซับซ้อนขึ้น ซึ่งตรงกับความเห็นของเมลีย์ และ ดัฟท์ (Alan Maley and Alan Duff. 1982, อ้างถึงใน ศิริยา คนิวรรณนท์ 2541 : 22) ที่ว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นในช่วงต้น ๆ ของกิจกรรมในวันแรกควรเป็น

กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสร้างความคุ้นเคยกันและช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลายก่อนจะทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป หลังจากที่ผู้เรียนได้คุ้นเคยกันแล้วจะได้ทำกิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity) เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจและคุ้นเคยกับภาษาและเตรียมพร้อมสำหรับการฝึกพูดในลำดับต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับบราวน์ (Brown. 2001 : 247) ที่เสนอวิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังก่อนที่จะโต้ตอบโดยการพูด ในวันที่ 2 ผู้เรียนจะทำกิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง-พูด (Listen and Speak Activity) สลับกับกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity) ไปพร้อม ๆ กัน โดยเริ่มจากกิจกรรมฝึกการฟังและพูดง่าย ๆ ในช่วงเช้า เช่น กิจกรรม Find Someone Who และ Tongue Twister ไปสู่กิจกรรมที่ต้องใช้ภาษามากขึ้นในช่วงบ่าย เช่น กิจกรรม Guess the Word และ Leading the Blind และกิจกรรม Role – play ในช่วงค่ำ ในวันที่สุดท้ายประกอบด้วยกิจกรรมเพียง 2 กิจกรรมที่ต้องใช้ภาษามากที่สุด คือกิจกรรม Complete the Drawing และ กิจกรรม Don't Break My Balloon

1.2 วิธีจัดกิจกรรม

ค่ายครั้งนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยวิทยากรพี่เลี้ยง

ทุกคนพยายามสื่อสารกับผู้เรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลา และกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งในเวลาทำกิจกรรมและนอกเวลากิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของโรสต์ (Rost. 1991 : 7) ที่ว่า ผู้สอนควรสนทนากับผู้เรียนเป็นภาษาอังกฤษและควรให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยใช้ ภาษาอังกฤษด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีอิสระในการใช้ภาษาโดยไม่กลัวการตำหนิจากพี่เลี้ยงหากพูดผิด (ตาราง 4 ข้อ 6 หน้า 41) ก่อให้เกิดความเชื่อมั่น และกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาของผู้เรียน (ตาราง 3 ข้อ 5, 7 และ 11 หน้า 38 และตาราง 4 ข้อ 9 หน้า 41) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของรัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544 : 43) ที่ว่า เมื่อผู้เรียนพูดผิดวิทยากรจะไม่ตำหนิหรือพยายามแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อให้ผู้เรียน รู้สึกเป็นอิสระในการใช้ภาษามากที่สุด และแนวคิดของ เบิร์น (Byrne. 1990 : 105-106) ที่ว่า ครูควร สังเกตผู้เรียนในขณะที่เล่นเกม ให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษา โดยครูพร้อมที่จะให้คำปรึกษา

1.3 ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

รูปแบบกิจกรรมในค่ายนี้ประกอบด้วยกิจกรรมกลุ่มย่อย กิจกรรมกลุ่มใหญ่ และกิจกรรมรวม (ภาคผนวก ก หน้า 65) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาโดยผ่านการแข่งขันกันทำ กิจกรรม เมื่อผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เพื่อให้กลุ่มของตนเองชนะ ผู้เรียนจะรู้สึกสนุก และกล้าที่จะสื่อสารมากขึ้น ส่งผลให้พี่เลี้ยงประจำกลุ่มสามารถมองเห็นพัฒนาการการใช้ภาษาและ สามารถประเมินความสามารถของผู้เรียนได้ ซึ่งตรงกับคำพูดของประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540 : 26-27) ที่ว่า กิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษควรเป็นกิจกรรมทั้งในร่มและกลางแจ้ง และเป็นกิจกรรมทั้งประเภท เดี่ยวและกลุ่มที่ทุกคนสามารถเข้าร่วมได้ และสนุกสนาน ล่าม่น้อย (2539 : 82) ที่ว่า ครูควรช่วยเหลือนักเรียน ให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางและส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ กันทางสังคม

1.4 คัดเลือกวิทยากรพี่เลี้ยงที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษและการจัดค่าย ภาษาอังกฤษโดยตรง

ผู้วิจัยได้คัดเลือกวิทยากรและพี่เลี้ยงที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษและมี ประสบการณ์ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ โดยได้คัดเลือกวิทยากรจำนวน 2 คน จากอาจารย์ประจำ โรงเรียนของผู้เรียน และพี่เลี้ยงจำนวน 8 คน จากนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ทางด้านภาษาอังกฤษ และเคยรับหน้าที่พี่เลี้ยงในค่ายภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยเคยจัดขึ้นแล้ว ทั้งนี้เพราะ วิทยากรพี่เลี้ยงมีส่วนสำคัญในการดำเนินกิจกรรมในค่ายรวมทั้งให้การดูแลและช่วยเหลือสมาชิกค่าย ทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของศิริยา คณิรวานนท์ (2541 : 10) ที่ว่า ค่ายภาษาอังกฤษจะมีผู้ที่ผ่านการอบรมหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมและคอยให้ความช่วยเหลือขณะทำกิจกรรม

- 2 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางไปสู่ระดับดีหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ตาราง 3 หน้า 38)

หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดี โดยเฉพาะข้อความจากข้อที่ 5 (ข้าพเจ้าคิดว่า การพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก) ที่มีค่าเฉลี่ยเจตคติเพิ่มขึ้นกว่าเดิมมากที่สุด และข้อที่ 7 (ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดได้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ) ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 เกมภาษาและกิจกรรมต่าง ๆ มีความหลากหลาย สนุก และไม่เครียด

แม้ว่าผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะกิจกรรมที่เน้นการฝึกฝนการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก็ตาม แต่กิจกรรมในค่ายนี้มีหลากหลายประเภท โดยประกอบด้วย 6 ประเภท 19 กิจกรรม (ภาคผนวก ก หน้า 65) แต่ละกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในรูปแบบและสถานการณ์ที่แตกต่างกัน รวมทั้งให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนสถานที่และอิริยาบถ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่นกิจกรรม Find Someone Who กิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ เช่นกิจกรรม Guess the Word กิจกรรมอธิบายและวาดรูป เช่น กิจกรรม Complete the Drawing และ กิจกรรมเกมความจำ เช่น กิจกรรม Tongue Twister กิจกรรมกลางแจ้ง เช่น กิจกรรม Leading the Blind เป็นต้น เมื่อผู้เรียนได้ฝึกภาษาโดยผ่านการทำกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน และไม่เครียดเหมือนกับการเรียนในห้องเรียน (ตาราง 3 ข้อ 8 หน้า 38 และตาราง 4 ข้อ 3 หน้า 41) เนื่องจากผู้เรียนสนใจกับการเล่นเกมที่สนุกสนานจนโดยไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังฝึกใช้ภาษาอยู่ เบิร์น. (Byrne. 1990 : 100) ซึ่งตรงกับความคิดของเจลิยวสกี พิบูลชล (2535 : 30) ที่ว่า กิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษควรเป็นกิจกรรมการเรียนที่ซ่อนอยู่ในรูปของกิจกรรมที่สนุกสนาน และได้ใช้ประโยชน์จากสถานที่ รวมทั้งควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลุก นั่ง เดิน สลับกันบ้าง

2.2 บรรยากาศในค่ายผ่อนคลายและเป็นกันเอง

เนื่องจากการเข้าค่ายภาษาอังกฤษเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ผู้เรียนจึงได้มีโอกาสออกไปทำกิจกรรมนอกสถานที่ ณ สถานที่ตากอากาศที่สวยงาม ปลอดภัย สะดวกสบาย และไม่ไกลจากโรงเรียน รวมทั้งได้พักค้างคืนและร่วมทำกิจกรรมหลากหลายประเภทกับเพื่อน ๆ จึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย เพราะสถานที่ที่ดีในการจัดค่ายควรเป็นมีบรรยากาศดี กว้างขวาง สะดวกสบาย ปลอดภัย และไม่ไกลเกินไป (เจลิยวสกี พิบูลชล. 2535 : 31) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของรัตนภรณ์ โพธิ์ทอง ที่ว่า ในค่ายภาษาอังกฤษควรมีการจัดกิจกรรมทางภาษาและเกมต่าง ๆ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนานนอกห้องเรียน นอกจากนี้วิทยากรและพี่เลี้ยงยังมีความเป็นกันเอง ใกล้ชิดและคอย

ให้คำแนะนำผู้เรียนทั้งในเวลาและนอกเวลา กิจกรรม ซึ่งแตกต่างจากบรรยากาศในห้องเรียน รวมทั้งไม่เข้มงวดกับผู้เรียนเหมือนกับในโรงเรียนอีกด้วย

2.3 วิทยากรพี่เลี้ยงคอยดูแลให้ความช่วยเหลือ

ค่ายครั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน โดยมีพี่เลี้ยง 2 คนประจำแต่ละกลุ่ม ซึ่งพี่เลี้ยงเหล่านี้มีหน้าที่ดูแล และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิดตลอดระยะเวลาในการเข้าค่าย ทั้งในระหว่างเวลาทำกิจกรรมและนอกเวลาทำกิจกรรม โดยอธิบายหากผู้เรียนไม่เข้าใจคำสั่งหรือวิธีดำเนินกิจกรรม ไม่ตำหนิหากผู้เรียนพูดผิด คอยให้คำปรึกษา ดูแลเรื่องอาหาร สุขภาพ และความปลอดภัย สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนไว้วางใจ และมั่นใจในการแสดงออกโดยใช้ภาษามากขึ้น (ตาราง 3 ข้อ 7, 10 และ 11 หน้า 38) ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บราวน์ (Brown. 2001 : 269) ที่ว่า ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่อบอุ่น เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทางการใช้ภาษา

3 เกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูง ในการพัฒนา

ความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน (ตาราง 5 หน้า 43-44)

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูง โดยกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) มีประสิทธิภาพสูงสุด และกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity) มีประสิทธิภาพต่ำสุด แต่ก็ยังถือว่ามีประสิทธิภาพสูงอยู่

องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงมีดังต่อไปนี้

3.1 เกมภาษาและกิจกรรมตรงกับระดับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน

(ตาราง 5 ข้อ 5 หน้า 43)

ก่อนการจัดค่ายภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามเพื่อประเมินความต้องการของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งศึกษาเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อนำข้อมูลมาคัดเลือกกิจกรรมที่จะใช้ในค่ายภาษา เพื่อให้ได้กิจกรรมที่ตรงกับความสนใจและไม่ยากหรือไม่เกินไปสำหรับผู้เรียน ซึ่งตรงกับความคิดของบราวน์ (Brown. 2001 : 258) ที่ว่า ควรคัดเลือกกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน

3.2 การจัดกลุ่มผู้เรียนเหมาะสมกับลักษณะกิจกรรม (ตาราง 5 ข้อ 15 หน้า 44)

ค่ายภาษานี้มีการจัดกลุ่มผู้เรียนแตกต่างกันไปในแต่ละกิจกรรม โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยที่ประกอบด้วยผู้เรียนกลุ่มละ 3 คน สำหรับการทำกิจกรรมที่ต้องใช้ตัวภาษาพอสมควร คือกิจกรรม

Guess the Words กิจกรรม Complete the Drawing และกิจกรรม Leading the Blind และกลุ่มใหญ่ที่ประกอบด้วยผู้เรียนกลุ่มละ 7-8 คน สำหรับกิจกรรมที่ต้องอาศัยความร่วมมือและการช่วยเหลือของทุกคนในกลุ่ม โดยที่เน้นการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม และกลุ่มรวมที่แบ่งแยกเฉพาะชายและหญิงเท่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันในกิจกรรมที่ไม่เน้นตัวภาษามากนัก การจัดกลุ่มให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ เพราะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการฝึกใช้ภาษา ได้มีปฏิสัมพันธ์กัน และฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540 : 26) ที่ว่า กิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ชาวค่ายได้ปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ฝึกการเป็นผู้นำผู้ตาม

3.3 การอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย และมีการตรวจสอบความเข้าใจ (ตาราง 5 ข้อ 10, 11 หน้า 44)

ก่อนจะเริ่มดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรมในค่ายภาษานี้ วิทยากรได้อธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย รวมทั้งมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนก่อนลงมือทำกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนทดลองทำกิจกรรมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ เบิร์น (Byrne. 1990 : 105 -106) ที่ว่า ควรอธิบายวิธีการเล่นเกมอย่างละเอียดชัดเจน โดยอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนได้ถ้าจำเป็น รวมทั้งให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการเล่นก่อนที่จะลงมือแข่งขัน โดยเฉพาะเกมที่ไม่เคยเล่นมาก่อน

4. ผู้เรียนมีความพอใจในระดับปานกลางถึงมากต่อเกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ (ตาราง 6 หน้า 46)

จากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นเวลา 3 วัน 2 คืน ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อเกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษในระดับปานกลางถึงมาก โดยพอใจมากต่อกิจกรรม 13 กิจกรรม และพอใจปานกลางต่อกิจกรรม 6 กิจกรรม จะสังเกตเห็นว่า ความพอใจของผู้เรียนสอดคล้องกับประสิทธิภาพของกิจกรรม โดยกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงก็จะได้รับความพอใจจากผู้เรียนมากเช่นกัน เช่น กิจกรรม Complete the Drawing เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และได้รับความพอใจสูงสุด และกิจกรรม Zip เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพต่ำสุด และได้รับความพอใจน้อยที่สุด (ตาราง 5 และตาราง 6 หน้า 43, 44 และ 46)

อย่างไรก็ตามมีบางกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงแต่ได้รับความพอใจจากผู้เรียนน้อย เช่น กิจกรรม Role-play ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงมาก แต่ได้รับความพอใจจากผู้เรียนน้อย เนื่องจากครูพิจารณาจากเกณฑ์ซึ่ง ในกิจกรรมดังกล่าวผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างมีอิสระ แต่ผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ยากและครูใช้เวลาในการเตรียมตัวน้อยไป รวมทั้งผู้เรียนบางคนไม่ชอบการแสดงด้วย

กิจกรรม Sentence Connection ที่ครูมองว่าผู้เรียนได้ฝึกการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม แต่ผู้เรียนมองว่าไม่สนุก และไม่เข้าใจคำสั่ง และกิจกรรม Don't Break My Balloon ที่นักเรียนหญิงบางส่วนมองว่าเหนื่อยและยาก เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะครูและผู้เรียนมีมุมมองที่แตกต่างกัน โดยครูจะคำนึงถึงกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเป็นหลัก แต่ผู้เรียนมักคำนึงถึงความสนุกสนานของกิจกรรมเป็นหลัก ดังนั้นครูควรจัดกิจกรรมที่สนุกสนานและให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาไปด้วยในตัว โดยคำนึงถึงเพศ วัย และเวลาในการเตรียมตัวด้วย เช่น การจัดกิจกรรมง่ายสลับกับกิจกรรมที่ยาก กิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวสลับกับกิจกรรมที่นั่งอยู่กับที่ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบราวน์ (Brown, 2001 : 275-276) ที่ว่า ครูควรออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และเหมาะสมกับสถานภาพของผู้เรียน รวมทั้งเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดอย่างมีความหมายได้ในสถานการณ์จริง

ข้อสังเกต

1. เนื่องจากผู้เรียนทั้งหมดนับถือศาสนาอิสลาม จึงต้องจัดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา 5 ครั้งทุกวัน ทั้งนี้ได้ทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียด เพราะถือเป็นกิจวัตรประจำวันและเป็น การพักผ่อนเพื่อสร้างสมาธิให้แก่ผู้เรียนในการทำกิจกรรมในลำดับต่อไป

2. กลุ่มตัวอย่าง 4 คนมีระดับความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษลดต่ำลงในช่วงบ่ายของวันที่ 2 เนื่องจากช่วงดังกล่าวประกอบด้วยกิจกรรมรวม 6 กิจกรรม ซึ่งทำให้ผู้เรียนเหนื่อย โดยเฉพาะกิจกรรม Role-play ที่ต้องใช้ภาษาและเวลาในการเตรียมตัวมากกว่าช่วงอื่น ๆ จึงอาจทำให้ผู้เรียนยังใช้ภาษาได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะโดยทั่วไป

1. ควรมีการทำความเข้าใจ และซักซ้อมวิธีดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรมในคำยภาษาอย่างละเอียดแก่วิทยากรพี่เลี้ยงทุกคนก่อนการจัดค่าย

2. ก่อนการทำกิจกรรมที่ต้องมีการใช้ตัวภาษามาก วิทยากรควรมีการทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ และตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนด้วย โดยให้ผู้เรียนทดลองทำกิจกรรมก่อนการลงมือปฏิบัติจริง เช่น กิจกรรม Find Someone Who และ กิจกรรม Leading the Blind

3. การคัดเลือกกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในค่ายควรคำนึงถึงเรื่องเพศของผู้เรียนด้วยเพราะกิจกรรมบางอย่างอาจเป็นที่ชื่นชอบของเพศชายแต่ไม่เป็นที่ชื่นชอบของเพศหญิงเช่นกิจกรรม Don't Break My Balloon เป็นต้น

4. ในช่วงเวลาออกกำลังกายตอนเช้า ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสลับเปลี่ยนกันออกมาทำท่าทางในการออกกำลังกาย โดยพยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษ

5. หากผู้เรียนรู้จักและคุ้นเคยกันแล้ว หรือมาจากห้องเรียนเดียวกัน อาจไม่จำเป็นต้องจัดกิจกรรม Ice-breaking หรืออาจจัดเพียงแค่งิจกรรมเดียว เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากต่างห้องเรียนได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกัน

6. การจัดกลุ่มของผู้เรียนในการทำกิจกรรมควรมีการคละกันระหว่างผู้เรียนที่เก่งและไม่เก่ง เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือกัน

7. พี่เลี้ยงควรให้ความใกล้ชิดกับผู้เรียน โดยเข้าไปมีส่วนร่วมกับผู้เรียนทั้งในเวลาทำกิจกรรมและนอกเวลาทำกิจกรรม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และให้ความช่วยเหลือ และคำแนะนำแก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง รวมทั้งควรคัดเลือกพี่เลี้ยงที่มีบุคลิกเป็นกันเอง และมีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษอย่างดี

8. ควรมีการให้กำลังใจผู้เรียน โดยการมอบรางวัลแก่ผู้เรียนทุกคนอย่างทั่วถึง ทั้งรางวัลจากการแข่งขันในการทำกิจกรรม รางวัลสำหรับกลุ่มที่มีความสามัคคี มีระเบียบ และรักษาความสะอาด และรางวัลผู้เรียนดีเด่น เป็นต้น

9. ควรเตรียมกิจกรรมสอดแทรก ๆ ไว้ให้มากพอ เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ กิจกรรมเพลง เนื่องจากบางกิจกรรมอาจใช้เวลาน้อยกว่าที่วางแผนไว้

10. หากมีการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีกลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาอิสลามร่วมด้วย ควรจัดเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา 5 ครั้งทุกวันด้วย โดยอาจอยู่ในช่วงเวลาพักก่อน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ที่ใช้ระยะเวลาในการทดลองมากกว่านี้ ว่าจะสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษได้ในระดับใด

2. ควรมีการวิจัยการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษด้วย

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- กุสุมา ล่าม้าย. (2539, มกราคม-มิถุนายน). การสร้างเจตคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์*. 11(1) : 82.
- ขจิต ฝอยทอง. (2543). *การศึกษาค้นคว้าสอนซ่อมเสริมเพื่อปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองรีประชานิมิตร จังหวัดกาญจนบุรี*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ ยะไวทย์. (2540). *การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประสบการณ์เฉพาะตน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลียวศรี พิบูลชล. (2535). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เตือนใจ แก้วโสภาส. (2524). *การจัดกิจกรรมพิเศษทางการเรียนภาษา. ใน การสอนภาษาอังกฤษ*. หน้า 63. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). *เอกสารการจัดค่ายแคมป์อัจฉริยะ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). *การพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร*. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฟิลิปส์. (2545). *กิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

- รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง. (2544). *กิจกรรมค่ายภาษาเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์. (2543). *วันอันเดรด แลงแควท เกมส์ (100 Language Games)*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- โรงเรียนอิสลามสันติชน. (2545). *คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ละเอียด ตลับนาค. (2547). *การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เลวิส, เบดสัน. (2545). *เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา.
- ศศิลักษณ์ เกตุจุง. (2543). *การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพันธ์ ใจนุตมะ. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริยา คนิวรานนท์. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริยา ตระกูลสุ. (2541). *การศึกษาแนวทางการจัดค่ายภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สายฝน ทวงเสียงไชย. (2544). *การศึกษาค้นคว้าการอบรมครูเรื่องการสอนทักษะฟัง – พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมและเกมภาษา ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.*
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- Anderson, Ann.; & Lynch Tony. (1988). *Listening : A Scheme for Teacher Education.* London: Oxford University Press.
- Asher J.J. (1982). *Learning Another Language Through Action.* Cambridge University Press.
- Brown, Douglas H. (2001). *Teaching by Principles. 2nd ed.* San Francisco: San Francisco State University.
- Byrne, Donn. (1990). *Teaching Oral English.* Singapore: Longman.
- Finocchiaro, Mary. (1985). *English as a Second/Foreign Language.* London: Prentice Hall Regents.
- Harmer, Jeremy. (1992). *The Practice of English Language Teaching.* London: Longman.
- Johnson, Keith.; & Morrow, Keith. (1981). *Communication in the Classroom: Applications and Methods for Communicative Approach.* London: Longman.
- Krashen, S.D.; & Terrell, D. (1983). *The Natural Approach.* London: The Alemeny Press.
- Littlewood, William. (1995). *Communicative Language Teaching.* Cambridge: Cambridge University Press.
- Maley, Alan.; & Duff, Alan. (1986). *Drama Techniques in Language Learning. 5th ed.* Great Britain: Cambridge University Press.
- Morrow, Keith. (1983). *Principles of Communicative Methodology.* London: Longman.
- Oller, John W. (1979). *Language Tests at School : A Pragmatic Approach.* London: Longman.
- Rost, Michael. (1991). *Listening in Action.* London: Prentice Hall International.

- Underhill, Nic. (1988). *Testing Spoken Language: A Handbook of Oral Testing Techniques*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Valette, Rebecca M. (1977). *Modern Language Testing*. 2nd ed. New York: Harcourt Brace-Jovanovich.
- Weir, Cyril J. (1990). *Communicative Language Testing*. Great Britain: Prentice Hall International.
- Wilkins, D.A. (1972). *Systems Development in Adult Language Learning*. Oxford: Pergamon.
- Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). *Games for Language Learning*. 13th ed. New York: Cambridge University Press.

ภาคผนวก ก

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยและเพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 : ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม

ตอนที่ 2 : ตารางการจัดกิจกรรม

ตอนที่ 3 : ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม

ตอนที่ 1 : ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ประเภท รวม 19 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice – breaking Activity) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากต่างห้องเรียนได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกัน นอกจากนี้จะช่วยสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายลดความประหม่าเขินอาย และตื่นเต้นของผู้เรียน ลักษณะของกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้ภาษาแต่ใช้ท่าทางแทน หรือใช้ภาษาในระดับพื้นฐานเท่านั้น เช่น การทักทาย หรือแนะนำตนเอง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาในระดับที่ยากขึ้นไป

2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกฟังและปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ โดยใช้เกมที่สนุกสนานและเน้นการเคลื่อนไหว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนได้รู้จักฟังคำสั่ง คำอธิบาย และกติกาต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม

3. กิจกรรมฝึกการฟัง – พูด (Listen and Speak Activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลโดยใช้ทั้งทักษะการฟังและการพูด ซึ่งใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

4. กิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟัง – พูด ร่วมกับทักษะการอ่าน หรือการเขียน ในสถานการณ์จริง หลังจากที่ได้ฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง รวมทั้งฝึกการสนทนาในระดับพื้นฐานแล้ว

5. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งคำพูดและกริยาท่าทางในการแสดงตามบทบาทในสถานการณ์ที่กำหนด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง – พูด และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดอย่างสร้างสรรค์ และใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิดในการแสดง ผู้วิจัยได้แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่มโดยได้กำหนดอุปกรณ์ที่ทุกกลุ่มจะต้องใช้ในการแสดงจำนวน 5 อย่าง แล้วให้สมาชิกในกลุ่มปรึกษากันเกี่ยวกับสถานการณ์และบทบาทที่จะแสดง โดยให้เวลาในการซักซ้อมโดยมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่มคอยให้คำปรึกษา แต่แต่ละกลุ่มจะผลัดกันออกมาแสดงกลุ่มละ 10 นาที

6. กิจกรรมสอดแทรก (Fillers) เป็นเพลง เพื่อสร้างบรรยากาศสนุกสนานและผ่อนคลายให้กับผู้เรียน หลังจากการทำกิจกรรมอื่น ๆ

จากกิจกรรมทั้ง 6 ประเภทข้างต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกกิจกรรมและเกมทางภาษาที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 19 กิจกรรม ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ประเภทและรายชื่อของกิจกรรมและเกมทางภาษา

ประเภท	รายชื่อกิจกรรม
1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity)	1. Throw the Ball (กิจกรรมรวม) 2. Body Writing (กิจกรรมกลุ่มใหญ่) 3. Zip (กิจกรรมรวม)
2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity)	1. Body to Body (กิจกรรมรวม) 2. Clock Race (กิจกรรมกลุ่มใหญ่) 3. Who Does the Wind Blow? (กิจกรรมรวม) 4. Yoga (กิจกรรมรวม)
3. กิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง – พูด (Listen and Speak Activity)	1. Find Someone Who (กิจกรรมรวม) 2. Don't Break My Balloon (กิจกรรมรวม) 3. Tongue Twisters (กิจกรรมกลุ่มใหญ่) 4. Picture Matching (กิจกรรมกลุ่มใหญ่) 5. Guess the Words (กิจกรรมกลุ่มย่อย) 6. Dressing – up Relay (กิจกรรมกลุ่มใหญ่) 7. I Went to the Market (กิจกรรมรวม)
4. กิจกรรมเพื่อฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity)	1. Complete the Drawing (กิจกรรมกลุ่มย่อย)

ตาราง 7 (ต่อ)

	2. Leading the Blind (กิจกรรมกลุ่มย่อย) 3. Sentence Connection (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
5. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play)	1. Role-play (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
6. กิจกรรมสอดแทรก (Fillers)	1. Songs

หมายเหตุ

กิจกรรมรวม หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างทุกคนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

กิจกรรมกลุ่มใหญ่ หมายถึง กิจกรรมที่แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มละ 7-8 คน

กิจกรรมกลุ่มย่อย หมายถึง กิจกรรมที่แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มละ 3 คน

ตอนที่ 2 : ตารางการจัดกิจกรรม

English Camp Schedule At Trab-Jaroen Greenland

1st Day

- 13.30 : Leaving the School
- 14.30 : Arriving at Trab-Jaroen Greenland
- 14.45 – 15.15 : Opening Ceremony
- 15.15 – 16.30 : Throw the Ball
 - : Zip
 - : Body Writing
- 16.30 – 17.00 : Praying and Religious Address
- 17.00 – 17.45 : Relaxing Time
- 17.45 – 18.30 : Dinner
- 18.30 – 19.00 : Praying and Religious Address
- 19.00 – 20.00 : Body to Body
 - : Yoga
- 20.00 – 20.30 : Praying and Religious Address
- 20.30 – 21.30 : Song
- 21.30 : Bedtime

2nd Day

- 05.00 : Waking up
- 05.30 – 06.00 : Praying and Religious Address
- 06.00 – 07.00 : Morning Exercise
- 07.00 – 07.45 : Relaxing Time
- 07.45 – 08.30 : Breakfast
- 08.30 – 10.30 : Find Someone Who
 - : Tongue Twisters
 - : Clock Race
- 10.30 – 10.45 : Break
- 10.45 – 11.45 : Who Does the Wind Blow?
 - : Picture Matching

ตอนที่ 3 : ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice - breaking)

1.1 Throw the Ball

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการทักทายและการแนะนำตัวเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ลูกบอลเล็ก ๆ 1 ลูก

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนเดินไปรอบ ๆ ห้องและกล่าวแนะนำตัวกับเพื่อนใหม่ โดยใช้คำว่า "Hello! I am(student's name)...." นักเรียนต้องพยายามแนะนำตัวกับทุกคนและพยายามจดจำชื่อเพื่อนใหม่ให้ได้ โดยออกคำสั่งว่า "Walk around the room and try to introduce yourself by saying "Hello! I'm" to the camp member as many as you can. Also you need to remember your new friends' names."

2. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่ โดยออกคำสั่งว่า "Sit in a big circle"

3. วิทยากรโยนลูกบอลไปยังนักเรียนคนแรกพร้อมกับกล่าวว่า "Hello!(student's name)..."

4. นักเรียนที่ได้รับลูกบอล จะต้องโยนบอลต่อไปยังนักเรียนคนอื่น ๆ พร้อมกับกล่าวว่า "Hello!(student's name)..." โดยออกคำสั่งว่า "You have to throw the ball to your new friend. While throwing it, you need to say "Hello" and shout out your friend's name."

5. นักเรียนทุกคนจะต้องมีโอกาสรับและโยนบอลแต่จะต้องไม่ซ้ำกับนักเรียนที่เล่นแล้ว โดยออกคำสั่งว่า "Everybody will get and throw the ball only once."

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Maley, A. and Duff, A. (1986). Drama Techniques in Language Learning. Cambridge University Press.)

1.2 Body Writing

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์
: 2. เพื่อฝึกการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

เวลา : 20 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มละ 7-8 คน
2. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนกำลังจะแข่งกันสร้างตัวอักษรด้วยการใช้ร่างกาย โดยอาจจะยืนหรือนอนก็ได้ ซึ่งจะเริ่มจากตัวอักษรเดี่ยว ๆ ไปจนถึงคำศัพท์สั้น ๆ โดยกล่าวว่า “You are going to make a letter by using your body” “Everyone in the group has to help each other by using any parts of your body to create a letter or a word.”
3. วิทยากรบอกตัวอักษรง่าย ๆ ที่นักเรียนเพียงคนเดียวสามารถทำได้ด้วยตนเอง เช่น ตัวอักษร I หรือ T จากนั้นจึงให้สร้างตัวอักษรที่ต้องให้นักเรียนร่วมมือกันสร้าง เช่น A หรือ N โดยให้เวลาประมาณ 1-2 นาที เพื่อให้นักเรียนร่วมมือกันสร้างตัวอักษร โดยออกคำสั่งว่า “Move yourself into “I” .เป็นต้น
4. จากนั้นวิทยากรให้นักเรียนสร้างตัวอักษรเป็นคำศัพท์สั้น ๆ เช่น car หรือ tea เป็นต้น
5. วิทยากรและพี่เลี้ยงเดินดูว่ากลุ่มใดปฏิบัติได้ดีมาก โดยให้กลุ่มอื่น ๆ ดูและให้เหตุผลด้วยว่าทำไมจึงคิดว่าทำได้ดี

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดยาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : ฟิลิปส์ (2545). กิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา.)

1.3 Zip

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อฝึกการนับเลขเป็นภาษาอังกฤษ
: 2. เพื่อฝึกความคล่องแคล่วในการคิดเลข

เวลา : 25 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่ โดยออกคำสั่งว่า "Sit into a big circle."
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนทุกคนจะต้องนับเลขวนกันไปเรื่อย ๆ จาก 1 – 100 โดยห้ามนับเลขที่วิทยากรบอกหรือเลขที่หารด้วยเลขนั้นได้ลงตัว เช่น วิทยากรบอกว่า "Five" โดยนักเรียนคนแรกที่วิทยากรชี้เป็นผู้เริ่มนับเลข 1 และนักเรียนคนต่อ ๆ ไปในวงจะนับเลข 2,3,4 ไปเรื่อย ๆ จนถึงคนที่จะนับหมายเลข 5 ซึ่งห้ามพูดว่า "Five" แต่จะต้องปรบมือ พอคนต่อไปก็จะนับ Six,Seven,Eight, Nine, พอคนที่จะนับ 10 ห้ามพูดว่า "Ten" แต่ จะต้องปรบมือเช่นกัน เกมจะหยุดลงเมื่อมีนักเรียนทำผิด โดยออกคำสั่งว่า "Every student has to count out the numbers from 1 to 100. I'll call out a number such as 5. The student who is pointed by me will count number 1. The next students will count number 2,3,4 and the student who has to count "Five" has to clap his/her hands instead. Then the next students will count 6,7,8,9, and the student who has to count "Ten" has to clap their hands instead.
3. เกมจะดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ โดยวิทยากรจะเปลี่ยนหมายเลขทุกครั้ง que เริ่มเกมใหม่

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). Games for Language Learning. 13th ed. New York: Cambridge University Press.)

2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity)

2.1 Body to Body

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ให้นักเรียนจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม (แยกชาย – หญิง)

วัสดุอุปกรณ์ : โปสเตอร์เขียนอธิบายคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายโดยใช้โปสเตอร์ที่เตรียมไว้
2. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมใหญ่ แบ่งเป็นวงในและวงนอก และให้จับคู่กันระหว่างคนวงในและวงนอกโดยการหันหน้าเข้าหากัน โดยออกคำสั่งว่า “Stand in 2 circles, inner and outer circles.”
The students in the inner circle must turn to face your pair in the outer circle.”
3. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนกำลังฝึกการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย โดยวิทยากรจะเป็นคนออกคำสั่ง โดยใช้อวัยวะ 2 อย่าง และนักเรียนที่คู่กันจะต้องนำอวัยวะทั้ง 2 มาสัมผัสกัน โดยกล่าวว่า “You are going to play a game with your pair by using parts of your body. When I speak out 2 parts of the body, you and your pair must touch each other with the parts of your body as you are told to do.” เช่น วิทยากรกล่าวว่า “finger to head” นักเรียนจะต้องใช้นิ้วมือของตนเองมาสัมผัสกับศีรษะของตัวเอง หรือ “hand to ear” นักเรียนจะต้องนำมือมาสัมผัสกับหูของตัวเอง
4. เมื่อวิทยากรกล่าวว่า Body to Body นักเรียนจะต้องเปลี่ยนคู่ใหม่โดยวิ่งสลับที่กับคนในวงของตน โดยกล่าวว่า “When I say “Body to Body”, everyone has to find new pairs by changing the places in your circle. “
5. คู่ใดที่ไม่สามารถทำตามคำสั่งหรือทำช้ากว่าคู่อื่น ๆ จะต้องออกมาอยู่กลางวง และเป็นผู้ออกคำสั่งโดยออกคำสั่งว่า “The pairs that can't do it or do it slower than any others have to stand in the circle and give the instructions.”

วิธีประเมินผล:

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์. (2543). วันฮันเดรด แลงแควท เกมส์ (100 Language Games).

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.)

2.2 Clock Race

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการบอกเวลา

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : 1. ตัวเลขขนาดใหญ่ (1-12) ที่เขียนบนกระดาษโปสเตอร์ สำหรับทุกกลุ่ม
2. เข็มนาฬิกา (เข็มสั้นและเข็มยาว) ที่ทำจากกระดาษโปสเตอร์ สำหรับทุกกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มละ 7-8 คน
2. ต้องใช้สถานที่กว้าง ๆ ในการเล่น โดยที่เลี้ยงวางตัวเลขบนพื้นเป็นรูปนาฬิกาหนึ่งเรือนต่อ
นักเรียนหนึ่งกลุ่ม โดยให้จัดระยะห่างพอสมควรระหว่างนาฬิกาแต่ละเรือน ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มยืน
ห่างจากนาฬิกาของตนในระยะที่เท่ากัน

3. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนจะต้องตะโกนถามวิทยากรพร้อมกัน ว่า
What time is it? วิทยากรจะตะโกนบอกเวลา เช่น It's nine o'clock. นักเรียนสองคนจากแต่ละกลุ่ม
จะต้องวิ่งถือเข็มนาฬิกา วางบนพื้นและชี้ไปที่ตัวเลข 9 และ 12 เพื่อแสดงเวลาที่วิทยากรบอก กลุ่มใดที่
ชี้เวลาได้ถูกต้องและเร็วที่สุด จะได้รับคะแนน โดยออกคำสั่งว่า "Everybody needs to shout out
"What time is it?" and I will tell the time such as nine o'clock. Then 2 students from each
group must run into the clock with the hands of the clock, put them on the floor pointing them
to the correct number. That is nine and twelve. The group which finishes first will get 1 score."

4. ให้นักเรียนตะโกนถามเวลา และวิทยากรตะโกนบอกเวลาใหม่ โดยให้นักเรียนสองคนซึ่ง
ไม่ใช่คนเดิมจากแต่ละกลุ่มวิ่งนำเข็มนาฬิกามาบอกเวลา เกมจะดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าทีมใดจะ
ได้ 10 คะแนน โดยออกคำสั่งว่า "Then the next two students from each group will play the next
round. The group that gets 10 scores first will be the winner."

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดยาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : เลวิส, เบดสัน. (2545). เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ.

กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา.)

2.3 Who Does the Wind Blow?

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกฟังและทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้า และลักษณะรูปร่าง

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่ (แยกชาย – หญิง)

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมใหญ่ โดยวิทยากรยืนอยู่กลางวง
2. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่านักเรียนจะต้องตะโกนถามวิทยากรพร้อมกันว่า

Who does the wind blow? วิทยากรจะตะโกนบอกลักษณะของคนหรือเสื้อผ้าที่สวมใส่ เช่น The wind blows students who wear jeans. โดยนักเรียนที่มีลักษณะหรือสวมใส่เสื้อผ้าตามที่วิทยากรบอก จะต้องวิ่งสลับที่กัน โดยกล่าวว่า “ Every student must shout out “ Who does the wind blow?” Then I will say something about your appearance or clothes such as “ The wind blows students who wear jeans” So whoever wears jeans has to exchange their places.”

3. นักเรียนคนใดที่มีลักษณะหรือสวมใส่เสื้อผ้าตรงตามที่วิทยากรบอกแล้วไม่วิ่งสลับที่กัน จะต้องออกมายืนอยู่กลางวง โดยกล่าวว่า “The ones who don't change places have to stand inside the circle.”

4. ให้นักเรียนตะโกนถามและวิทยากรตะโกนบอกไปเรื่อย ๆ โดยอาจเปลี่ยนจากเสื้อผ้ามาเป็นลักษณะรูปร่าง เช่น “The wind blows students who have long hair.”

5. กิจกรรมดำเนินไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะมีนักเรียนออกมาอยู่กลางวงจำนวน 10 คน โดยออกคำสั่งว่า “The game will continue until there are 10 students in the circle”

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดยาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : ศิริยา คณิทรานนท์. (2541). ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.)

2.4 Yoga

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนได้ออกกำลังกายและคลายเครียด

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรให้นักเรียนนั่งเป็นแถวตอน แถวละ 7-8 คน
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนกำลังจะออกกำลังกายโดยการเล่นโยคะ โดยวิทยากรจะออกคำสั่งง่าย ๆ และจะนำนักเรียนปฏิบัติ โดยให้นักเรียนค่อย ๆ ปฏิบัติตาม โดยออกคำสั่งว่า “You are going to exercise through doing yoga. I will give simple instructions and lead you what to do. Then you have to follow me.”

3. วิทยากรจะค่อย ๆ เปลี่ยนท่าไปเรื่อย ๆ โดยการออกคำสั่งให้นักเรียนได้บริหารให้ทั่วทั้งร่างกาย เช่น

- Sit straight;
- Hands in laps
- Eyes straight ahead
- Roll shoulders back
- Head to the left
- Toes up and down

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : ศิริพันธ์ โรจนุตมะ. (2541). ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน.)

3. กิจกรรมฝึกการฟัง-พูด (Listen and Speak Activity)

3.1 Find Someone Who

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : แบบสอบถามจำนวน 10 ข้อ สำหรับนักเรียนคนละ 1 แผ่น

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรทบทวนวิธีถาม/ตอบ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนจะได้รับแบบสอบถามซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูล 10 ข้อ โดยจะต้องเดินถามเพื่อน ๆ ที่ละคนเพื่อหาคนที่มีความสัมพันธ์ตรงตามข้อมูลแต่ละข้อ และเขียนชื่อลงไปในห้องว่าง โดยมีเวลา 20 นาที โดยออกคำสั่งว่า "Each student will get a handout. Each handout has 10 questions. You have to walk around the room and ask your friends if they are matched with the information given. Then write the name of the person in the blank after each question. "
3. เมื่อหมดเวลา วิทยากรให้นักเรียนกลับมานั่งประจำกลุ่มและสอบถามว่านักเรียนคนใดมีความสัมพันธ์ตรงตามแบบสอบถามบ้าง

ตัวอย่างแบบสอบถาม

Find Someone Who.....

1. can speak Arabic Language.....
2. comes from the South.....
3. is good at Mathematics.....
4. has an ATM card.....
5. has an internet at home.....
6. can play golf.....
7. likes to drink watermelon juice.....
8. was born on Friday.....

9. wants to be a teacher.....

10. gets grade 4 in English.....

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : ศิริยา คณิทรานนท์. (2541). ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.)

3.2 Don't Break My Balloon

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม (แยกชาย-หญิง)

วัสดุอุปกรณ์ : 1. ลูกโป่ง 30 ลูก
2. แผ่นกระดาษเล็ก ๆ 30 แผ่น แต่ละแผ่นเขียนคำถาม หรือ คำตอบเกี่ยวกับ

ข้อมูลส่วนตัว

การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์

ม้วนหรือพับแผ่นกระดาษคำถามและคำตอบที่เตรียมไว้และนำมาใส่ในลูกโป่ง

ลูกละ 1 แผ่น

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรแจกลูกโป่งให้นักเรียนคนละ 1 ลูก และให้นักเรียนเป่าลูกโป่งของตนเองและผูกไว้ที่ข้อเท้า โดยออกคำสั่งว่า “Blow up the balloon and tie it to your ankle.”

2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนจะมีแผ่นกระดาษ 1 แผ่นอยู่ในลูกโป่งของตนเอง ทุกคนจะต้องพยายามเหยียบลูกโป่งของเพื่อน เพียงคนละ 1 ลูก เพื่อนำแผ่นกระดาษที่อยู่ในลูกโป่งของเพื่อนมาอ่านข้อความ หลังจากนั้นพยายามเดินหาคู่ของตนที่ได้แผ่นกระดาษที่มีคำถามหรือคำตอบของข้อความในกระดาษของตน เช่น นักเรียนอาจได้แผ่นกระดาษที่เขียนว่า “How old are you?” นักเรียนจะต้องเดินตามหาเพื่อนที่มีข้อความในกระดาษที่ว่า “I'm 15 years old” โดยออกคำสั่งว่า “There is a piece of paper in your balloon. You have to break a balloon of your friend and at the same time try to prevent your own balloon from being stamped on. When you can break your friend balloon, you pick up a paper which has question or answer written on. If you have got a question paper such as “How old are you?”, you have to walk around and try to ask your friend the question in order to find your pair who have the right answer on his/her paper; that is “I'm 15 years old”

3. เมื่อจับคู่คำถามคำตอบของตนได้ ให้นักเรียนทั้งคู่นั่งลง คู่ใดเสร็จก่อนจะเป็นคู่ที่ชนะ โดยออกคำสั่งว่า “ When you find you pair, you have to sit down. The winner will be the pair finishing first.”

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Asher J.J. (1982). Learning Another Language Through Action. Cambridge University Press.)

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการฟังและจดจำภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ประโยคภาษาอังกฤษที่ฟังยาก ๆ เช่น

- She sells sea shells on the sea shore.
- Betty Botter bought some butter.
- Peter Piper picked a peck of peper.

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนยืนเรียงแถวตอน เป็นกลุ่ม
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนคนแรกของแต่ละกลุ่มจะออกมาฟังประโยคที่วิทยากรพูด และต้องพยายามจดจำประโยคดังกล่าวให้ได้ภายในเวลา 20 วินาที หลังจากนั้นจะต้องวิ่งกลับไปยังกลุ่มของตนและกระซิบบอกประโยคที่ได้ยินมาแก่เพื่อนคนที่ยืนถัดไป เพื่อนคนดังกล่าวก็ต้องบอกสิ่งที่ตัวเองได้ยินให้แก่เพื่อนคนถัดไป จนถึงนักเรียนคนสุดท้ายของแต่ละกลุ่มที่ต้องออกมาข้างหน้าและบอกสิ่งที่ตัวเองได้ยินมาให้วิทยากรและเพื่อน ๆ ฟัง โดยออกคำสั่งว่า “Each group stands in line. The first student of each group have to come out and listen to a sentence from me” “ Then you have to remember the sentence within 20 seconds. Then come back to your group and whisper what you have just heard to your friend next to you. Then that student has to whisper it to the next student until the last student who has to come out and tell the class what he/she has heard.”
3. วิทยากรเปลี่ยนประโยคในรอบต่อไปเรื่อย ๆ

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พุดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). Games for Language Learning. 13th ed. New York: Cambridge University Press.)

3.4 Picture Matching

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการอธิบายรูปภาพเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : 1. กระดาษโปสเตอร์แข็งที่ติดแผ่นภาพ จำนวน 4 แผ่น ต่อ 1 กลุ่ม
2. กระดาษโปสเตอร์แข็งที่เขียนคำบรรยายภาพ จำนวน 4 แผ่น ต่อ 1 กลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มจะได้รับแผ่นกระดาษคนละ 1 ใบ บางคนอาจได้ใบที่มีภาพ ส่วนบางคนอาจได้ใบที่มีคำบรรยาย เมื่อรับมาแล้วทุกคนห้ามให้เพื่อนในกลุ่มเห็น โดยกล่าวว่า “ Every student will get a piece of paper. Some will get a picture on it and some will get one with caption. Don't let your friend see your paper.”

2. ให้นักเรียนจับคู่ระหว่างภาพกับคำบรรยาย โดยนักเรียนที่มีภาพต้องอธิบายรายละเอียดของสิ่งที่อยู่ในภาพให้กับเพื่อน ๆ แต่ละคนในกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่มีคำบรรยาย ก็จะต้องอ่านคำบรรยายนั้นให้เพื่อนแต่ละคนในกลุ่มเช่นกัน จนกว่าจะได้พบคู่ของตน โดยมีเวลา 15 นาที โดยออกคำสั่งว่า “You have 15 minutes to search for your partner by matching pictures with their captions. The ones who have pictures must find their pairs by describing their pictures to their friends in the group. The ones who have captions must read the captions to their friend as well until they can find their pairs.

3. กลุ่มใดจับคู่ระหว่างภาพกับคำบรรยายได้ครบก่อนจะเป็นผู้ชนะ โดยออกคำสั่งว่า “The winner is the group finishing matching first. “

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พุดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). Games for Language Learning. 13th ed. New York: Cambridge University Press.)

3.5 Guess the Words

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการอธิบายและทายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 50 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย (3 คน)

วัสดุอุปกรณ์ : 1. กระดาษโปสเตอร์แข็งสำหรับทำบัตรคำชุด A จำนวน 10 ใบที่มีศัพท์ภาษาอังกฤษ
ใบละ 1 คำ

2. กระดาษโปสเตอร์แข็งสำหรับทำบัตรคำชุด B จำนวน 10 ใบที่มีศัพท์

ภาษาอังกฤษใบละ 1 คำ

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. วิทยากรให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน โดยให้ยืนเป็นแถวตอน นักเรียนคนแรกหัวแถวจะทำหน้าที่ใบ้คำ ส่วนคนที่ 2 ทำหน้าที่ทายคำ และคนสุดท้ายทำหน้าที่ชูบัตรคำ แต่ละแถวห่างกันประมาณ 2 เมตร โดยออกคำสั่งว่า “Get into groups of 3 and stand in lines. The first student will describe the words and the second one will guess the words and the last student will show the word to the first student. Each group must stand in line, 2 meters apart.”

2. ให้นักเรียนที่ทำหน้าที่ใบ้คำ หันหน้าไปหาเพื่อนในกลุ่มที่เหลือ โดยออกคำสั่งว่า “The first student must face the friends in the group.”

3. วิทยากรแจกบัตรคำชุด A และ B สลับแถวกันไปให้กับผู้ชูบัตรคำ แถวละ 1 ชุด โดยห้ามให้ผู้ทายคำเห็น โดยอธิบายว่า นักเรียนมีเวลา 15 นาทีในการใบ้คำและทายคำทั้งหมด 10 คำ โดยผู้ชูบัตรคำจะค่อย ๆ ชูบัตรคำทีละบัตรให้กับผู้ใบ้คำ โดยผู้ใบ้คำต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษอธิบายคำศัพท์ในบัตรคำให้กับผู้ทายคำ โดยออกคำสั่งว่า “ You have 15 minutes to describe and guess 10 words. The last student of each group must show the words one by one to the one who describe the words. The one who describe the words has to describe them into English in order to let their friend in the middle guess the words correctly.”

4. กลุ่มใดที่ทายคำศัพท์ทั้งหมด 10 คำได้ก่อน จะเป็นกลุ่มที่ชนะ “The group finishing guessing all the words first will be the winner.”

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดยาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). Games for Language Learning. 13th ed. New York: Cambridge University Press.)

3.6 Dressing – up Relay

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการสวมใส่เสื้อผ้า
: 2. เพื่อฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : เสื้อผ้า 7-8 อย่าง (ให้เท่ากับจำนวนนักเรียนในกลุ่ม) กลุ่มละหนึ่งชุด

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มใหญ่ โดยให้นักเรียนยืนเป็นแถวอยู่ด้านหนึ่ง และวางเสื้อผ้าแยกเป็นกอง ทีละหนึ่งกองไว้ที่อีกด้านหนึ่ง เริ่มการวิ่งผลัดโดยวิทยากรพูดว่า “Put on your socks!” นักเรียนคนแรกจากแต่ละกลุ่มจะต้องวิ่งไปที่กองเสื้อผ้าของตน ค้นหาถุงเท้า แล้วใส่ถุงเท้าคู่นั้นวิ่งกลับไปกลุ่มของตน พร้อมกับพูดกับพี่เลี้ยงและเพื่อน ๆ ในกลุ่มที่ยืนรออยู่ว่า “ I’m wearing socks!” จากนั้นจึงถอดถุงเท้าออกส่งให้นักเรียนคนที่สองสวม โดยออกคำสั่งว่า “Everyone in each group has to dress up according to my instructions. If I say “Put on your socks.” The first student of each group must run to search for the socks and wear them. Then he/she must run back to the group and tell the rest of the group, “I’m wearing socks.” After that he/she must take off the sock and give it to the next member.”

2. นักเรียนคนที่สองวิ่งไปที่กองเสื้อผ้า เลือกเสื้อผ้าชิ้นใดก็ได้หนึ่งชิ้นขึ้นมาสวม จากนั้นรีบวิ่งกลับไปกลุ่มของตน โดยพูดว่า “I’m wearing socks and ...(เสื้อผ้าชิ้นใหม่ที่สวม)!” เช่น “I’m wearing socks and a shirt!” แล้วจึงถอดเสื้อผ้าชิ้นใหม่และถุงเท้าออก และส่งต่อให้นักเรียนคนถัดไป โดยออกคำสั่งว่า “The second student who is wearing the socks must run to find a piece of clothes and put it on. Then he/she must run back and tell the group, “I’m wearing socks and ... (the new piece of clothes)... “ for example, “I’m wearing socks and a shirt!” After that he/she must take off the socks and the shirt and give them to the next member.”

3. พี่เลี้ยงประจำกลุ่มจะต้องคอยดูให้นักเรียนพูดถึงสิ่งที่ตนสวมใส่ให้ครบและถูกต้องก่อนที่จะปล่อยให้ถอดเสื้อผ้าให้นักเรียนคนต่อไปได้

4. เกมดำเนินต่อไปเช่นนี้จนกว่าจะมีกลุ่มใดที่สมาชิกคนสุดท้ายในกลุ่มสวมใส่เสื้อผ้าที่กองไว้ทั้งหมดครบเป็นกลุ่มแรกก็จะเป็นผู้ชนะ โดยออกคำสั่งว่า “The group whose last member finishes wearing all the clothes first will be the winner. “

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : เลวิส, เบดสัน. (2545). เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ.
กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา.)

3.7 I Went to the Market

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังและพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : สินค้าที่หาซื้อได้ในตลาด จำนวน 30 อย่าง

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่ วิทยากรแจกสินค้าให้กับนักเรียนทุกคน คนละ 1 อย่างโดยให้วางไว้ข้างหน้าแต่ละคน โดยออกคำสั่งว่า "Sit in a big circle. I'm going to give each student a piece of things that you can buy in the market. Then you have to put it in front of you."

2. วิทยากรอธิบายว่า ให้นักเรียน 1 คนทำหน้าที่เป็นผู้นำ โดยทำเป็นกำลังเดินจ่ายตลาดอยู่ภายในวง ผู้นำต้องซื้อของที่ตนต้องการ ที่วางอยู่ข้างหน้าเพื่อน ๆ โดยเดินไปรอบ ๆ วงและเรียกชื่อของที่ตนต้องการซื้อ เช่น ถ้าต้องการซื้อปากกาและหวี ก็ให้กล่าวว่า "Yesterday I went to the market, I bought ... (a pen and a comb)....." หลังจากนั้นนักเรียนที่มี ปากกาและหวีวางข้างหน้าจะต้องยืนขึ้นและเดินตามผู้นำไป หลังจากผู้นำซื้อของเสร็จก็จะพูดว่า "Then my basket was broken." ผู้นำและนักเรียนที่เดินตามทุกคนจะต้องรีบวิ่งไปหาที่นั่ง โดยจะมีผู้ที่ไม่มีที่นั่งหนึ่งคนซึ่งจะทำหน้าที่ เป็นผู้นำในรอบต่อไป โดยออกคำสั่งว่า "One of the students <called leader> has to act like walking at the market and buying things by calling out what to buy according to the things put in front of each student . For example, if the leader wants to buy a pen and a comb, he/she has to say, "Yesterday I went to the market, I bought....<a pen and a comb>....." Then the students who have got a pen and a comb in front of them have to stand up and follow the leader. After finishing shopping the leader will say, " Then my basket was broken." The leader and the students with the pen and the comb have to find a seat. The one who doesn't get the seat must be the leader for the next round.

3. เกมดำเนินไปเรื่อย ๆ จนทุกคนได้มีส่วนในการเล่น

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง. (2544). กิจกรรมค่ายภาษาเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรีค่ายภาษาอังกฤษ.)

4. กิจกรรมเพื่อฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity)

4.1 Complete the Drawing

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการบรรยายภาพ

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : Worksheet A (ภาพที่สมบูรณ์) และ Worksheet B (ภาพที่ไม่สมบูรณ์)
ดินสอ ยางลบ และสีไม้ กลุ่มละ 1 ชุด

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน โดยให้นักเรียน 2 คนเป็นผู้บรรยาย และนักเรียนอีกหนึ่งคนที่เหลือเป็นผู้วาดและระบายสี โดยออกคำสั่งว่า “Get into groups of 3. Two students in each group describe the picture and the rest draws and colors the picture.”

2. แจก Worksheet A ซึ่งมีภาพที่สมบูรณ์ให้กับผู้บรรยาย และแจก Worksheet B ซึ่งมีภาพที่ไม่สมบูรณ์ให้กับผู้วาดและระบายสี โดยห้ามมิให้ผู้วาดและระบายสีมองเห็น Worksheet A แต่ผู้บรรยายสามารถมองเห็น Worksheet B ได้ โดยออกคำสั่งว่า “ I'll give worksheet A with a complete picture to the describers and worksheet B with an incomplete picture to the ones who draw. The describers can't let the ones who draw see their worksheets.”

3. ผู้บรรยายในแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกับอธิบายภาพใน Worksheet A ของตน ให้ผู้วาดและผู้ระบายสี เดิมลงไป Worksheet B ให้สมบูรณ์และเหมือนกับ Worksheet A มากที่สุด โดยผู้วาดและระบายสีสามารถถามเกี่ยวกับรูปภาพได้ โดยออกคำสั่งว่า “The describers have to try to describe the picture in worksheet A to the one who draws. And the one who draws has to complete the picture in their worksheet by drawing and coloring according to the describers.”

4. เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนในกลุ่มเปรียบเทียบ Worksheet A และ Worksheet B ว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยออกคำสั่งว่า “Then let's compare worksheet A with worksheet B.”

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : ศิริยา คณิทรานนท์. (2541). ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.)

4.2 Leading the Blind

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการฟังและบอกทางเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : ผ้าปิดตา และเชือกฟางสำหรับกั้นทางเดิน

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3 คน โดยให้นักเรียน 2 คนเป็นผู้บอกทาง และนักเรียนอีกหนึ่งคนที่เหลือต้องถูกปิดตา และเดินทาง โดยออกคำสั่งว่า “ Get into groups of 3. Two students will tell the direction to the student who will be blind-folded and search for the way.”

2. ปิดตานักเรียนที่จะเดินทาง และพานักเรียนไปยังทางสถานที่ที่เตรียมไว้ โดยให้นักเรียนผู้บอกทางพยายามบอกทางเป็นภาษาอังกฤษให้เพื่อนเดินไปสู่เส้นชัยโดยต้องผ่านอุปสรรคต่าง ๆ โดยออกคำสั่งว่า “The two students of each group have to tell the direction correctly to help your friend find the way to the destination. “

3. กลุ่มใดเข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นกลุ่มที่ชนะ โดยออกคำสั่งว่า “ The winner is the group whose blind-folded reaching the destination first.”

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พุดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง
2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Maley, A. and Duff, A. (1986) Drama Techniques in Language Learning. Cambridge University Press.)

4.3 Sentence Connection

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการแต่งประโยคเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนั่งล้อมวง โดยกล่าวนักเรียนในกลุ่มจะช่วยกันแต่งประโยค โดยใช้คำศัพท์สุดท้ายของประโยคที่กลุ่มก่อนหน้านี้มาเป็นส่วนหนึ่งของประโยค โดยวิทยากรจะเป็นผู้เริ่มแต่งประโยค โดยกล่าวว่า “ Last week I went to Dream World.” นักเรียนกลุ่มแรกจะต้องช่วยกันแต่งประโยคหนึ่งประโยคที่มีคำว่า “Dream World” อยู่ในประโยคนั้น โดยตะโกนบอกวิทยากร เช่น

“ Dream World is far from my house.” กลุ่มถัดไปก็ต้องแต่งประโยคที่มีคำว่า “house” อยู่ในประโยคด้วยเช่น “A big blue house is beautiful.” แต่ละกลุ่มมีเวลา 30 วินาทีในการคิดประโยคในแต่ละครั้ง โดยออกคำสั่งว่า “Each group sit in a circle. You have 30 seconds to help to form a sentence by using the last word of the former sentence. I'll start the first sentence; for example, “ Last week I went to Dream World.” Then the first group has to form a sentence including “Dream World” in it such as “Dream World is far from my house.” Then the next group has to form a sentence with “house” such as “ A big blue house is beautiful.”

2. เกมจะดำเนินไปเรื่อย ๆ จนทุกกลุ่มได้แต่งประโยคกลุ่มละ 3 รอบ

3. พี่เลี้ยงต้องเขียนประโยคของแต่ละกลุ่มลงไปในกระดาน

4. วิทยากรให้นักเรียนแต่งเรื่องกลุ่มละหนึ่งเรื่องโดยต้องประกอบด้วยประโยคที่เขียนไว้บนกระดานอย่างน้อย 10 ประโยค โดยออกคำสั่งว่า “Each group has to compose a story including at least 10 sentences on the board.”

5. วิทยากรให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาอ่านเนื้อเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟัง โดยออกคำสั่งว่า “The representative of each group has to come out and read the story to their friends.”

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดยาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

2. จากแบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม
3. จากแบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(ปรับจาก : Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). Games for Language Learning. 13th ed. New York: Cambridge University Press.)

ภาคผนวก ข

แบบประเมินความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม

แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับนักเรียน

ประเมินครั้งที่.....วันที่.....

ชื่อ-สกุล กลุ่ม ห้อง

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนในกลุ่มของท่าน
ภายในครั้งวันที่ผ่านมา

หัวข้อที่ประเมิน	ระดับ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความสามารถในการฟัง						
1. การจับใจความและการตีความ นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่วิทยากรและพี่เลี้ยงอธิบาย และสามารถปฏิบัติตามได้						
2. การแสดงออกทางสายตาและกิริยาท่าทาง นักเรียนสามารถใช้ท่าทางเพื่อสื่อความหมาย ได้อย่างเหมาะสมกับคำพูดที่ต้องการสื่อ						
ความสามารถในการพูด						
1. <u>ความคล่องแคล่ว</u> นักเรียนสามารถพูดได้ตอบในขณะที่ทำกิจกรรม ได้อย่างคล่องแคล่ว และเหมาะสม						
2. <u>การออกเสียง</u> นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจน						
3. <u>การใช้โครงสร้างไวยากรณ์</u> นักเรียนสามารถพูดเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้						
4. <u>การใช้คำศัพท์</u> นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและ เหมาะสมกับสถานการณ์						
รวม						

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

แบบประเมินความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง สำหรับพี่เลี้ยง

ประเมินครั้งที่.....วันที่.....

ชื่อ-สกุลพี่เลี้ยง

ชื่อ-สกุลนักเรียนที่ประเมิน กลุ่ม ห้อง

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความสามารถในการฟัง-พูดของนักเรียนในกลุ่มของท่าน
ภายในครั้งวันที่ผ่านมา

ระดับ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
หัวข้อที่ประเมิน					
ความสามารถในการฟัง					
1. การจับใจความและการตีความ นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่วิทยากรและพี่เลี้ยงอธิบาย และสามารถปฏิบัติตามได้					
2. การแสดงออกทางสายตาและกริยาท่าทาง นักเรียนสามารถใช้ท่าทางเพื่อสื่อความหมาย ได้อย่างเหมาะสมกับคำพูดที่ต้องการสื่อ					
ความสามารถในการพูด					
1. <u>ความคล่องแคล่ว</u> นักเรียนสามารถพูดได้ตอบในขณะที่ทำกิจกรรม ได้อย่างคล่องแคล่ว และเหมาะสม					
2. <u>การออกเสียง</u> นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจน					
3. <u>การใช้โครงสร้างไวยากรณ์</u> นักเรียนสามารถพูดเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้					
4. <u>การใช้คำศัพท์</u> นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและ เหมาะสมกับสถานการณ์					
รวม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

แบบสอบถามเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความเหล่านี้ และทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของนักเรียนเพียงช่องเดียว

ข้อที่	ข้อความ	ความคิดเห็นของนักเรียน				
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2	ข้าพเจ้าอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้เก่ง					
3	ข้าพเจ้าคิดว่าจะสามารถพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษได้					
4	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษจะเป็นประโยชน์					
	ต่อข้าพเจ้า					
5	ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก					
6	ข้าพเจ้าคิดว่าการฟังภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก					
7	ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดได้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษ					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกทุกครั้งที่ได้ร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ					
	เช่น เล่นเกม ร้องเพลง					
9	ในการเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าอยากให้คุณเลิกสอน ก่อนเวลา					
10	หากข้าพเจ้าไม่เข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ามักถาม ครูหรือเพื่อนจนเข้าใจ					
11	ข้าพเจ้ามั่นใจในการแสดงออกโดยใช้ภาษาอังกฤษ					
12	ข้าพเจ้าอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอก เวลาเรียน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม

วันที่ 1

คำชี้แจง ให้แสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ

โดยเขียนตัวเลข 5,4,3,2 และ1 ลงในช่องที่ตรงกับแต่ละกิจกรรม ตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

5= เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4= เห็นด้วย 3=ไม่แน่ใจ 2= ไม่เห็นด้วย 1= ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ชื่อกิจกรรม	Throw the Ball	Zip	Body Writing	Body to Body	Yoga	Song
ลักษณะของกิจกรรม							
1. วิธีเล่นเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง							
2. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม							
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด							
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน							
5. กิจกรรมเหมาะสมกับความรู้ และความสามารถ ของนักเรียน							
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ							
7. กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการ ฟัง - พูดของนักเรียน							
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาและท่าทางเพื่อสื่อความหมาย							
9. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการ ใช้ภาษา							
วิธีดำเนินกิจกรรม							
10. มีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน							
11. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม							
12. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
13. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม							
14. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง และชัดเจน							
15. การจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม							

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

ผู้ประเมิน

ปรับจาก รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544 : 94

แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม

วันที่ 2

คำชี้แจง ให้แสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ

โดยเขียนตัวเลข 5,4,3,2 และ 1 ลงในช่องที่ตรงกับแต่ละกิจกรรม ตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้
 5= เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4= เห็นด้วย 3=ไม่แน่ใจ 2= ไม่เห็นด้วย 1= ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อความ	ชื่อกิจกรรม	Find Someone Who	Tongue Twister	Clock Race	Who Does the Wind Blow	Picture Matching	Guess the Word	Sentence Connection	I Went to the Market	Dressing up Relay	Leading the Blind	Role-play
ลักษณะของกิจกรรม												
1. วิธีเล่นเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง												
2. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม												
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด												
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน												
5. กิจกรรมเหมาะสมกับความรู้ และความสามารถ ของนักเรียน												
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ												
7. กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการ ฟัง - พูดของนักเรียน												
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาและท่าทางเพื่อสื่อความหมาย												
9. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการ ใช้ภาษา												
วิธีดำเนินกิจกรรม												
10. มีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน												
11. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม												
12. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม												
13. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม												
14. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง และชัดเจน												
15. การจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม												

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

ผู้ประเมิน

ปรับจาก รัตนารณ์ ไพฑูริทอง (2544 : 94)

แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม

วันที่ 3

คำชี้แจง ให้แสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับกิจกรรมที่ใช้ในคำภาษาอังกฤษ

โดยเขียนตัวเลข 5,4,3,2 และ 1 ลงในช่องที่ตรงกับแต่ละกิจกรรม ตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

5= เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4= เห็นด้วย 3=ไม่แน่ใจ 2= ไม่เห็นด้วย 1= ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ชื่อกิจกรรม	Complete the Drawing	Don't Break My Balloon
ข้อความ		
ลักษณะของกิจกรรม		
1. วิธีเล่นเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง		
2. ระยะเวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม		
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด		
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน		
5. กิจกรรมเหมาะสมกับความรู้ และความสามารถ ของนักเรียน		
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ		
7. กิจกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการ ฟัง - พูดของนักเรียน		
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาและท่าทางเพื่อสื่อความหมาย		
9. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการ ใช้ภาษา		
วิธีดำเนินกิจกรรม		
10. มีการอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมชัดเจน		
11. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม		
12. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม		
13. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม		
14. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง และชัดเจน		
15. การจัดกลุ่มนักเรียนเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม		

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

ผู้ประเมิน

ปรับจาก รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544 : 94)

แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ส่วนที่ 1 : ให้นักเรียนดูตารางกิจกรรมที่ได้ทำไปแล้วภายในครั้งวันที่ผ่านมาแล้วใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพอใจของนักเรียน

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ประจำวันที่ 1 ครึ่งวันบ่าย

13.30 :	: Leaving the School	17.45 – 18.30	: Dinner
14.30 :	: Arriving at Trab-Jaroen Greenland	18.30 – 19.00	: Praying and Religious Address
14.45 – 15.15	: Opening Ceremony	19.00 – 20.00	: Body to Body
15.15 – 16.30	: Throw the Ball		: Yoga
	: Zip	20.00 – 20.30	: Praying and Religious Address
	: Body Writing	20.30 – 21.30	: Song
16.30 – 17.00	: Praying and Religious Address		
17.00 – 17.45	: Relaxing Time		

กิจกรรม	พอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. Throw the Ball					
2. Zip					
3. Body Writing					
4. Body to Body					
5. Yoga					
6. Song					

ส่วนที่ 2 :

1. นักเรียนชอบกิจกรรมใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

2. นักเรียนชอบกิจกรรมใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

ปรับจาก: ศิริยา คณิทรานนท์. (2541 : 206)

แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ส่วนที่ 1 : ให้นักเรียนดูตารางกิจกรรมที่ได้ทำไปแล้วภายในครั้งวันที่ผ่านมาแล้วใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพอใจของนักเรียน

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ประจำวันที่ 2 ครั้งวันเช้า

07.45 – 08.00	: Breakfast	10.30 – 10.45	: Break
08.30 – 10.30	: Find Someone Who	10.45 – 11.45	: Who Does the Wind Blow
	: Tongue Twisters		: Picture Matching
	: Clock Race	11.45 - 12.30	: Lunch

กิจกรรม	พอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. Find Someone Who					
2. Tongue Twisters					
3. Clock Race					
4. Who Does the Wind Blow					
5. Picture Matching					

ส่วนที่ 2 :

1. นักเรียนชอบกิจกรรมใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

2. นักเรียนชอบกิจกรรมใต้น้อยที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

ปรับจาก: ศิริยา คณิทรานนท์. (2541 : 206)

แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ส่วนที่ 1 : ให้นักเรียนดูตารางกิจกรรมที่ได้ทำไปแล้วภายในครั้งวันที่ผ่านมาแล้วใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพอใจของนักเรียน

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ประจำวันที่ 2 ครึ่งวันบ่าย

12.30 – 13.00	: Praying and Religious Address	17.00 – 17.45	: Relaxing Time
13.00 – 15.30	: Guess the Word	17.45 – 18.30	: Dinner
	: Sentence Connection	18.30 – 19.00	: Praying and Religious Address
	: I Went to the Market	19.00 – 20.00	: Preparation for Role-play
15.30 – 16.00	: Praying and Religious Address	20.00 – 20.30	: Praying and Religious Address
16.00 – 17.00	: Dressing – up Relay	20.30 – 21.30	: Role-play
	: Leading the Blind		

กิจกรรม	พอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. Guess the Word					
2. Sentence Connection					
3. I Went to the Market					
4. Dressing-up Relay					
5. Leading the Blind					
6. Role-play					

ส่วนที่ 2 :

1. นักเรียนชอบกิจกรรมใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

2. นักเรียนชอบกิจกรรมใต้น้อยที่สุด เพราะเหตุใด

.....

 ปรึบจาก: ศิริยา คณิรวานนท์. (2541 : 206)

แบบสอบถามความพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ส่วนที่ 1 : ให้นักเรียนดูตารางกิจกรรมที่ได้ทำไปแล้วภายในครั้งวันที่ผ่านมาแล้วใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพอใจของนักเรียน

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ประจำวันที่ 3 ครึ่งวันเช้า

07.45 – 08.00	: Breakfast	10.30 – 10.45	: Break
08.30 – 10.30	: Complete the Drawing	10.45 – 11.30	: Evaluation
	: Don't Break My Balloon	11.30 – 12.00	: Preparation for Leaving

กิจกรรม	พอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. Complete the Drawing					
2. Don't Break My Balloon					

ส่วนที่ 2 :

1. นักเรียนชอบกิจกรรมใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

2. นักเรียนชอบกิจกรรมใดน้อยที่สุด เพราะเหตุใด

.....
.....

ปรับจาก: ศิริยา คณิทรานนท์. (2541 : 206)

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบสอบถามปัญหาและความต้องการของนักเรียน
สรุปปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถาม

สรุปปัญหาและความต้องการของนักเรียนจากแบบสอบถาม

จากการที่ให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน จำนวน 160 คน ตอบแบบสอบถามปัญหาและความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้ผลสรุปดังนี้

1. ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องมาจาก นักเรียนรู้สึกว่าเป็นวิชาที่น่าเบื่อ เน้นการท่องจำ เช่น ท่องศัพท์ หรือ ไวยากรณ์ รวมทั้งอาจารย์มักสอนไม่สนุก เครียด ให้การบ้านหรือรายงานมากเกินไป และไม่ค่อยมีเกมหรือกิจกรรมในการเรียนการสอน

2. ความต้องการต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้อาจารย์พูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น ต้องการพัฒนาความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ และต้องการให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนที่ไม่ยาก เข้าใจง่าย สนุก และเป็นกันเองกับนักเรียน โดยนำเกม เพลง และกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ - สกุล	นางพารำ สุไลมาน
วันเดือนปีเกิด	26 พฤศจิกายน 2519
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	133/148 ถ.พาดินชยาการ หมู่ 10 ต. สะเตงนอก อ.เมือง จ.ยะลา 95000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์พิเศษ โรงเรียนอิสลามสันติชน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	ศศ.ม. (สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2541	ศศ.บ. (สาขาภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2537	ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า